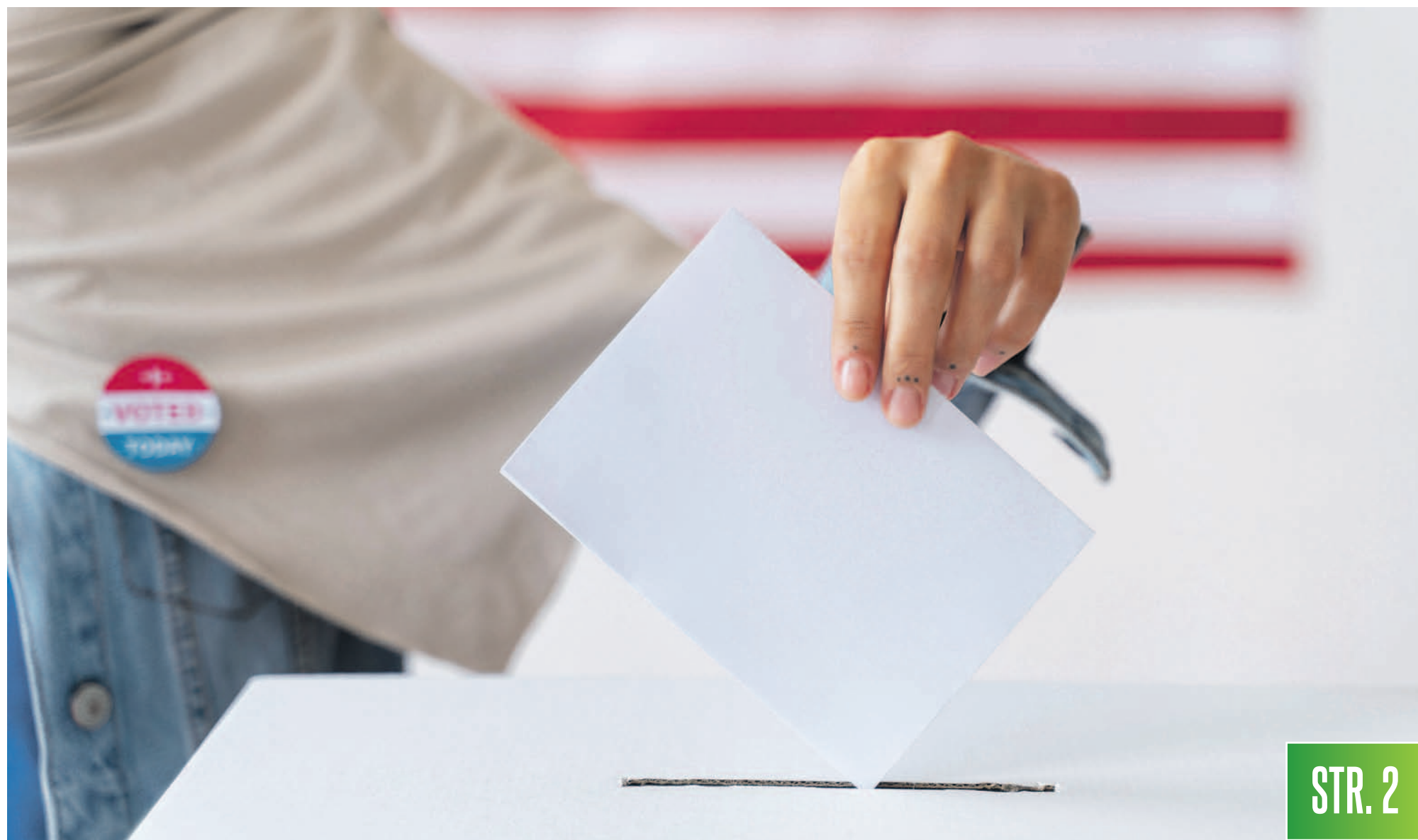

Kto z okręgu nr 22 zasiądzie w Sejmie?

STR. 2

Urząd Miasta kontra Starostwo Powiatowe

STR. 3

Spór wokół skarpy parkowej

Wywiad z Wojciechem Wesołkinem

STR. 9

Wyprawa do Ameryki Południowej

BĘDZIE SIĘ DZIAŁO

Piątek

- HOKEJ: STS – Zagłębie Sosnowiec
- MH: spotkanie z historykiem Stanisławem Nicieją

Sobota

- SDK: Sanocki Dzień Komiksu
- SIATKÓWKA: Sanoczanka – UKS MOSiR Jasło
- PIŁKA NOŻNA: Ekoball Stal – Głogovia Głogów
- MH: wieczór poezji Janusza Szubera

Niedziela

- BWA: Legendy Bieszczadzkie i Karpackie
- PIŁKA NOŻNA: Wiki – Ostoja Kołaczyce

Czwartek

- INTERPIANO: performance malarski Ireneusza Kopytowskiego

Szczegóły imprez wewnątrz numeru

Wybory parlamentarne

Kto z okręgu nr 22 zasiądzie w Sejmie?

W okręgu nr 22 do wzięcia jest 11 mandatów. Najlepszy wynik uzyskał Marek Kuchciński, zdobywając ponad 50 tysięcy głosów. Frekwencja w wyborach do Sejmu w 2023 roku, według sondażu IPSOS wynosząca ponad 74 procent, jest najwyższa od 1989 r. Poprzedni rekord wynosił 62,7 proc. i padł w I turze wyborów do Sejmu w 1989 r.

Okręg wyborczy numer 22 w wyborach do Sejmu w 2023 roku to część województwa podkarpackiego, obejmująca powiaty: bieszczadzki, brzozowski, jarosławski, jasielski, krośnieński, leski, lubaczowski, przemyski, przeworski i sanocki oraz miasta na prawach powiatu – Krosno i Przemyśl.

Państwowa Komisja Wyborcza podała oficjalne wyniki wyborów parlamentarnych. W naszym okręgu zwyciężyło Prawo i Sprawiedliwość, uzyskując blisko 55-procentowe poparcie – to niespełna 242 tysięcy oddanych głosów. Minimalne różnice dzielą komitety: Koalicja Obywatelska – prawie 16 procent oddanych głosów oraz Trzecia Droga – niespełna 14 procent. Aż sie-

dem na 11 mandatów zgarnęło PiS. Najlepszym wynikiem może poszczycić się Marek Kuchciński (50 519). Joanna Frydrych z Koalicji Obywatelskiej zdobyła 29 681 tys. głosów. Na Annę Schmidt (PiS) zagłosowało 28 692 tys. wyborców. Ponownie posłem zostanie Piotr Uruski (PiS), na którego głos oddało 22 703 tys. osób. Dobrym wynikiem może pochwalić się Bartosz Romowicz, burmistrz Ustrzyk Dolnych, który reprezentował Trzecią Drogę. Głosowało na niego 21 527 tys. Maria Kurowska (PiS) również ponownie zasiądzie w ławach poselskich (20 813). Teresa Pamuła z PiS-u zdobyła 15 273 tys. głosów. Natomiast Andrzej Zapalowski, reprezentant Konfederacji, uzyskał 14 475 tys.

W Sejmie ponownie zasiadą Marek Rzęsa z Koalicji Obywatelskiej (13 510) i Piotr Babinet z PiS-u (12 829). Ostatni mandat poselski uzyskał Tadeusz Chrzan (PiS), na którego głos oddało 12 184 tys. wyborców. Liczba osób, którym wydano karty do głosowania w lokalu wyborczym oraz w głosowaniu korespondencyjnym, wyniosła 450 326 tys. na 662 734 uprawnionych.

W powiecie sanockim frekwencja wyniosła 66,13 proc. Liczba wyborców uprawnionych do głosowania – 70 115 tys. Wydano 46 382 tys. kart do głosowania. Na PiS zagłosowało 23 100 tys. wyborców, na KO – 7 975 tys., zaś na Trzecią Drogę – 7 347 tys. Najlepszy wynik uzyskał Uruski

(12 617), drugi był Romowicz (3 617), a trzeci Kuchciński (3 331). Tuż za nim znaleźli się: Frydrych (3 255), Marzena Dziurawiec z KO (2 661), Stanisław Chęć – starosta sanocki, reprezentujący barwy PiS-u (2 607), Andrzej Zapalowski z Konfederacji (1 277), Dariusz Sobieraj z TD (1 002), Dariusz Dubis z TD (884) i Wiesław Sowiński z Konfederacji (856).

W Sanoku uprawnionych do głosowania było 26 887 wyborców. Oddano 18 233 głosów, które otrzymali: Uruski – 4 532, Dziurawiec – 2 033, Romowicz – 1 677, Frydrych – 1 594, Chęć – 1 217, Kuchciński – 883, Dubis – 563, Zapalowski – 476, Rzęsa – 387, Sobieraj – 332.

dcz

Miejski Ośrodek Sportu i Rekreacji

Modernizacja „Areny”

Trwają prace modernizacyjne w hali „Areny”. Aktualnie wymieniane są wyeksploatowane, zużyte i niesprawne centrale wentylacyjne.

Modernizacja „Areny” została dofinansowana ze środków Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej z Ministerstwa Sportu i Turystyki w ramach realizacji programu „Sportowa Polska – Program rozwoju lokalnej infrastruktury sportowej”. Po zakupie rolby elektrycznej oraz wymianie instalacji oświetlenia i ogromo-

wej, a także band, aktualnie wymieniane są wyeksploatowane, zużyte i niesprawne centrale wentylacyjne. Efektem tych działań będzie przede wszystkim oszczędność i mniejsze zużycie energii.

Następnie rozpoczną się prace przy wymianie tablicy wyników i montażu w jej miejsce drugiego telebimu. Modernizacja obiektu ma w głównej mierze służyć miłośnikom sportu i wydarzeń kulturalnych. To inwestycja, która nie tylko podniesie komfort użytkowników, ale i przyczyni się do oszczędności energii i efektywnego zarządzania infrastrukturą sportową.

dcz

DYŻURY W RADZIE MIASTA

26 października 2023 r.
(czwartek) pokój nr 67
dyżur pełni radny
Jakub Osika
w godz. 17–18

DYŻURY APTEK

Od 16.10 do 23.10
Apteka Dbam o Zdrowie
ul. Lipińskiego 10 A

Od 23.10 do 30.10
Apteka Malwa
ul. Kościuszki 27

PRZEPROSINY

W imieniu pracowników sklepu TEKSTYLOWO najmocniej przepraszamy Panią Marię z osiedla Błonie za niesłuszne oskarżenie w dniu 12.10.2023 (czwartek) ok. godz. 12 w skutek czego zostało naruszone Jej dobre imię.

Sytuacja ta wynikała z błędu pracownika. Przepraszamy również za niewłaściwe podejście do zaistniałej sytuacji

Załoga sklepu TEKSTYLOWO

POZOSTANĄ W PAMIĘCI

Pani Małgorzacie Frodymie

wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci Mamy

składają

*Burmistrz Miasta Sanoka Tomasz Matuszewski
i pracownicy Urzędu Miasta*

Panu Piotrowi Przytockiemu
Prezydentowi Krosna

wyrazy głębokiego współczucia
z powodu śmierci Żony

składają

Przewodniczący Rady Miasta Sanoka Burmistrz Miasta Sanoka
Andrzej Romaniak Tomasz Matuszewski

OGŁOSZENIE

Starosta Sanocki

informuje, że na stronach internetowych Starostwa Powiatowego w Sanoku i na tablicach ogłoszeń Starostwa Powiatowego w Sanoku przy ul. Rynek 1 i Kościuszki 36 został wywieszony do publicznego wglądu na okres od 20.10.2023 r. do 10.11.2023 r. wykaz nieruchomości Skarbu Państwa przeznaczonych do dzierżawy, obejmujący działkę nr 750 położoną w miejscowości Dobra gmina Sanok.

IV Sanockie Forum Gospodarcze

„Przyszłość zaczyna się dziś” – tak brzmi hasło IV Forum Gospodarczego, które w przyszłym tygodniu (26-27 października) odbędzie się w Uczelni Państwowej.

Jest to cykliczne, coroczne wydarzenie, organizowane przez Urząd Miasta Sanoka. Pomysłodawcą i gospodarzem imprezy jest burmistrz Tomasz Matuszewski. Forum to miejsce, w którym lokalni przedsiębiorcy, przedstawiciele biznesu i eksperci spotykają się, by dyskutować na tematy ważne dla kraju, regionu i Sanoka. Wydarzenie co roku przyciąga tysiące uczestników. W przestrzeni forum inicjowane są ciekawe rozmowy i panele dyskusyjne.

Do udziału zapraszamy przedsiębiorców, studentów, mieszkańców Sanoka i okolic. Tegoroczny program forum obejmuje zagadnienia z za-

kresu różnych dziedzin; wiedzą i doświadczeniem będą się dzielić doświadczeni prelegenci. Ważnym punktem imprezy jest uroczysta gala wręczenia Nagrody „Kryształowy Lotos”. Ponadto zapraszamy wszystkich do zwiedzania stoisk, gdzie przedstawiciele kilkudziesięciu firm i instytucji zaprezentują swoją działalność. Zainteresowani mogą dowiedzieć się o aktualnych ofertach pracy, poznać lokalne firmy, zaś przedsiębiorcy – wymienić się doświadczeniami oraz nawiązać współpracę z innymi podmiotami.

Serdecznie zapraszamy

„Tygodnik Sanocki”

Pismo samorządowe

redakcja@tygodniksanocki.pl

tygodniksanocki.pl

/tygodniksanocki

Wydawca: Miejska Biblioteka Publiczna w Sanoku | **Adres redakcji:** 38-500 Sanok, ul. Rynek 10, tel. 13-463-16-34, kom. 697 979 971

Redaktor naczelny: Bartosz Błażewicz – bb@fr.pl | **Redaguje zespół:** Emilia Wituszyńska – emilia.wituszynska@gmail.com,

Dominika Czerwińska – czerwinska-d@wp.pl, Edyta Wilk – edytawilk@tygodniksanocki.pl, Piotr Paszkiewicz – piotr_paszkiewicz@wp.pl

Współpracują: Tadeusz Krotos, Lidia Tul-Chmielewska

Redakcja techniczna: Andrzej Borowski

Materiałów niezamówionych redakcja nie zwraca. Zastrzegamy sobie prawo skracania i poprawiania tekstów, własnych tytułów i śródtytułów. W sprawie reklam i ogłoszeń zapraszamy do biura ogłoszeń od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00. Za treść ogłoszeń, reklam i listów redakcja nie odpowiada. Zastrzegamy sobie prawo do odmowy przyjęcia ogłoszenia. Objętość listów nie powinna przekraczać trzech czwartych strony maszynopisu. Teksty opracowane na komputerze przyjmujemy jedynie na nośnikach cyfrowych lub pocztą elektroniczną. Numery archiwalne do nabycia w redakcji. Prenumerata – tel. 13 463 16 34 lub oddziały „Ruch” SA.

Biuro Reklam i Ogłoszeń:

tel. 13-463-16-34

Druk:

Polska Press Sp. z o.o. Oddział Poligrafia
ul. Domaniewska 45, 02-672 Warszawa
Drukarnia w Sosnowcu, ul. Baczyńskiego 25a
41-203 Sosnowiec

Zabezpieczenie skarpy parkowej

Oświadczenie burmistrza Tomasza Matuszewskiego

Szanowni Państwo, pragnę odnieść się do publicznej informacji Zarządu Powiatu o rzekomych zaniedbaniach ze strony miasta przy realizacji prac związanych z zabezpieczeniem osuwiska przy ul. Kościuszki. Na stronie internetowej Starostwa Powiatowego opublikowano przed wyborami kłamliwe oświadczenie, do którego muszę się odnieść w obronie dobrego imienia pracowników Urzędu Miasta Sanoka.

Oto nieprawdziwe informacje:

– „Gmina Miasta Sanoka zwlekała z wystąpieniem o otrzymanie pozwolenia wodnoprawnego”.

Starosta Sanocki w dniu 27 lipca 2023 r. wydał decyzję o pozwoleniu na budowę, dotyczącą osuwiska przy ul. Kościuszki. Zgodnie z obowiązującą ustawą Prawo budowlane, przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę Starosta Sanocki miał ustawowy obowiązek sprawdzenia, czy inwestor dołączył wymagane pra-

wem opinie, uzgodnienia czy też pozwolenia. Zatem w dniu 27 lipca 2023 r. Starosta Sanocki wydając decyzję administracyjną uznał urzędowo, że Gmina Miasta Sanoka nie ma prawnego obowiązku uzyskania pozwolenia wodnoprawnego w związku z realizacją inwestycji, polegającej na zabezpieczeniu osuwiska przy ul. Kościuszki. Nikt zatem nie może twierdzić, a tym bardziej Starosta Sanocki, że „Gmina Miasta Sanoka zwlekała z wystąpieniem o otrzymanie pozwolenia wodnoprawnego”. Jest to kłamstwo.

– „Powiat Sanocki nie uzależniał wydania zgody na przejazd ciężkich samochodów od otrzymania rekompensaty finansowej”.

Pismem z dnia 14 sierpnia 2023 r. wykonawca inwestycji wystąpił do Powiatowego Zarządu Dróg w Sanoku z wnioskiem o wydanie czasowego pozwolenia na poruszanie się transportu ciężkiego na drodze dojazdowej do budowy. Dysponujemy pismem dyrektora Powiatowego Zarządu Dróg z dnia 4 września, w którym zażądano „rekompensaty finansowej na

potrzebę amortyzacji przedmiotowej drogi publicznej w wysokości 300 tys. zł”. Z informacji uzyskanej od wykonawcy wynika, że do dnia dzisiejszego nie dysponuje on zgodą na poruszanie się transportem ciężkim po drodze dojazdowej do budowy. Natomiast transport na teren budowy realizuje innymi drogami wskazanymi przez Urząd Miasta Sanoka. Zastanawiające jest w tej sprawie, w oparciu o jakie przesłanki ustalona została wysokość rekompensaty? Czy jest rzeczywiście należąca, skoro ostatecznie Zarząd Powiatu zwolnił wykonawcę z jej zapłaty? Z pewnością takie działania nie mieszczą się w zasadach państwa prawa, w którym organy władzy publicznej nakładają obowiązki w oparciu o przepis prawa, a zakres tych obowiązków nie jest oparty o widzimisię urzędnika.

– „Zaniedbania ze strony Gminy Miasta Sanoka nie powinny być ukrywane”.

Dotację na zabezpieczenie osuwiska otrzymaliśmy decyzją Wojewody Podkarpackiego z dnia 13 marca br. Następnie Rada Miasta Sanoka wprowadziła zadanie do budżetu dwiema uchwałami – pierwszą z dnia 30 marca, a drugą z 25 kwietnia. W dniu 6 czerwca został ogłoszony przetarg, na który wpłynęło 7 ofert. Wyloniliśmy wykonawcę w dniu 17 lipca. Nie można zatem stwierdzić, że po stronie Gminy Miasta Sanoka wystąpiły jakiegokolwiek zaniedbania na zadaniu inwestycyjnym pn. „Zabezpieczenie osuwiska usytuowanego w południowym zboczu Góry Parkowej przy ul. T. Kościuszki”.

OGŁOSZENIE

OGŁOSZENIE

Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej w Sanoku informuje uprzejmie, że w celu usprawnienia przemieszczania się mieszkańców odwiedzających cmentarze komunalne z okazji **Dnia Wszystkich Świętych** uruchamia się dodatkowo kursy linii Nr „2”, linii Nr „5” i linii Nr „50A”:

1. Linia kursująca pod numerem „2”:

Godziny odjazdu autobusu w dniu 31.X. z przystanku przy ul. JANA PAWŁA II (SPGK):

9¹⁰ – 12⁰⁰ – 14⁰⁰ – 16³⁵

Godziny odjazdu autobusu w dniu 31.X. z przystanku przy ul. USTRONIE (Cmentarz Południowy):

10⁰⁰ – 12⁵⁵ – 14⁵⁵ – 17²⁰

Godziny odjazdu autobusu w dniu 1.XI. z przystanku przy ul. JANA PAWŁA II (SPGK):

9¹⁰ – 11⁰⁰ – 12⁰⁹ – 13⁰⁹ – 14⁰⁹ – 15⁴⁵

Godziny odjazdu autobusu w dniu 1.XI. z przystanku przy ul. USTRONIE (Cmentarz Południowy):

10⁰⁰ – 11⁵⁰ – 13¹⁵ – 14¹⁰ – 15¹⁵ – 16²⁵

Godziny odjazdu autobusu w dniu 2.XI. z przystanku przy ul. JANA PAWŁA II (SPGK):

9¹⁰ – 10⁴⁵ – 12⁴⁵ – 14⁴⁵ – 16³⁵

Godziny odjazdu autobusu w dniu 2.XI. z przystanku przy ul. USTRONIE (Cmentarz Południowy):

10⁰⁰ – 11⁴⁰ – 13⁴⁰ – 15⁴⁰ – 17²⁰

2. Linia kursująca pod numerem „5” na trasie: LIPIŃSKIEGO (ŁANY) – DĄBRÓWKA PĘTLA:

Godziny odjazdu autobusu w dniu 1.XI. z przystanku LIPIŃSKIEGO – ŁANY:

9²⁹ – 10¹⁹ – 10⁴⁴ – 11³⁹ – 12⁰⁹ – 12³⁴ – 13¹⁹ – 13⁴⁹ – 14¹⁹ – 15⁰⁹ – 15³⁴ – 15⁵⁹

Godziny odjazdu autobusu z przystanku DĄBRÓWKA PĘTLA:

9⁴⁰ – 10⁰⁵ – 11⁰⁵ – 11³⁵ – 12⁰⁰ – 12⁴⁵ – 13¹⁰ – 13⁴⁰ – 14²⁵ – 14⁵⁰ – 15³⁰ – 16¹⁰

3. Linia kursująca pod numerem „50A” na trasie: WÓJTOSTWO (Jana Pawła II) > ul. GORAŹDOWSKIEGO > ul. SADOWA > ul. JANA PAWŁA II > ul. TRAUGUTTA > WIERCHY > ul. KRÓLOWEJ BONY > POLICJA > ul. WITKIEWICZA > ul. WYSPIAŃSKIEGO > ul. PRZEMYSKA > ZAWADKA

Godziny odjazdu autobusu w dniu 1.XI. z przystanku przy ul. JANA PAWŁA II (SPGK):

12¹⁵ – 14³⁵

Godziny odjazdu autobusu w dniu 1.XI. z przystanku ZAWADKA:

12⁴⁵ – 15¹⁵

Wyczekiwane zmiany

Cegielniana do remontu

Od lat mieszkańcy ulicy Cegielnianej domagali się jej gruntownego remontu. Jeszcze w tym roku mają ruszyć tam roboty drogowe. Miejscowi będą musieli uzbroić się w cierpliwość – chociaż do tej pory się nią wykazywali, jeżdżąc po dziurawej nawierzchni.

Mieszkańcy ulicy Cegielnianej nareszcie doczekają się jej remontu

Dobra informacja z Ministerstwa Finansów dla mieszkańców Wójtostwa przyszła pod koniec poprzedniego tygodnia.

– Przez ostatnie lata mówiono o remoncie ul. Cegielnianej, były próby wykupu działek i związane z tym trudności, ale największym proble-

mem było zabezpieczenie całociowych środków finansowych na ten cel w budżecie miasta, ponieważ trudno było zdobyć zewnętrzne dofinansowanie na tą ulicę. Problemy dotyczyły zmiennych parametrów drogi w jej dużej części, problemów z pozyskaniem działek – wyjaśnia burmistrz Tomasz Matuszewski.

Miasto złożyło wnioszek do Ministerstwa Finansów. Tym razem udało się otrzymać z rezerwy budżetowej państwa dofinansowanie na prace remontowe, które obejmą: naprawę kanalizacji deszczowej, chodników, ale przede wszystkim nawierzchni asfaltowej z podbudową.

– Prace chcemy rozpocząć jak najszybciej będzie to możliwe, dlatego proszę wszystkim mieszkańców poruszających się tym ciągiem komunikacyjnym o wyrozumiałość i cierpliwość w najbliższych tygodniach, ponieważ z pewnością pojawia się utrudnienie w przejazdach ulicą Cegielnianą – dodał burmistrz Matuszewski.

Dcz

Kolejne drogi do remontu

Wierzbowa i Jagodowa do przebudowy

Kolejne dwie ulice zostaną przebudowane – mowa o Wierzbowej i Jagodowej. Prace, jakie zostaną podjęte, mają przede wszystkim na celu poprawę bezpieczeństwa uczestników ruchu. Obie inwestycje dofinansowane są z Rządowego Funduszu Rozwoju Dróg.

Ulice Wierzbowa i Jagodowa zostaną przebudowane

Na ul. Jagodowej zostanie wykonana jezdnia o szerokości 5,5 m, jednostronny chodnik z kostki betonowej o szerokości 2,15 m, odwodnienie uliczne, w tym sieci kanalizacji deszczowej, budowa oświetlenia ulicznego, kanału technologicznego, przebudowa skrzyżowań, montaż elementów bezpieczeństwa ruchu, wprowadzenie organizacji ruchu. Łączna kwota inwestycji to ponad 2,5 mln zł, z czego 1,5 mln zł pochodzi z dofinansowania.

Przebudowa ul. Wierzbowej będzie polegać na budowie chodnika wzdłuż lewej krawędzi jezdni o szerokości od 1,80 m-2,00 m i długości 133,27 m. Łączna kwota inwestycji to blisko 154 tys. zł, z czego dofinansowanie wynosi prawie 123 tys. zł. Zakończenie obu inwestycji przewidziane jest na przyszły rok.

Dcz

Sanockie Stowarzyszenie na Rzecz Osób Niepełnosprawnych Intelktualnie

Zasłużony wakacyjny odpoczynek

Trzydniowa wycieczka do ośrodka „Biały Lew” w Romanówce była możliwa dzięki dofinansowaniu z Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Sanoku. Pierwszy dzień podopieczni stowarzyszenia spędzili na warsztatach Małego Kucharza. Miesili ciasto na chrust, następnie je wałowali i wycinali faworki, które potem należało upiec. Po warsztatach udali się do zoo, aby móc przyglądać się życiu dzikich zwierząt, a przy okazji mieli możliwość podglądania ich karmienia.

– Przywitały nas przepiękne ary i żółwie. Ośrodek, w którym się zatrzymaliśmy, nosi nazwę Biały Lew, ponieważ w zoo zamieszkuje biały lew, który już trochę niedowidzi oraz jego dwie towarzyski – białe lwice. Młodzież i rodzice z niedowierzaniem spoglądali, jak ich opiekunka podaje im mięso przez kraty – było słychać krzyki „odgryzie rękę, uważaj!” – śmieje się Irena Andrejkow, prezes stowarzyszenia.

W zoo zamieszkuje ogrom gatunków – wszystkie nie sposób wymienić. Podopieczni stowarzyszenia przyglądali się ich zwyczajom i codziennemu życiu, czasem z wielkim zdziwieniem obserwując dziwne zachowania zwierząt. Po spacerze przyszedł czas na zabawę. Przykład dla niezdeterminowanych dała sama prezeska, która pierwsza zjechała z tyrolki. Dzięki czemu osoby, które się bały, również zjechały, tym samym pokonując swoje lęki. Po wyczerpującym dniu pełnym wrażeń przyszedł czas na odpoczynek, ponieważ czekała jeszcze kolejna atrakcja, a mianowicie wycieczka do malowniczego miasteczka, jakim jest Kazimierz Dolny.

– Czekaliśmy na nas meleksy, którymi się sprawnie przemierzaliśmy. Przewodnicy opowiadali o kazimierskich spichlerzach, które usytuowane są wzdłuż Wisły. To wyjątkowy zespół zabytków, nie mający

Po kilku miesiącach przerwy podopieczni Sanockiego Stowarzyszenia na Rzecz Osób Niepełnosprawnych Intelktualnie wraz z opiekunami wybrali się na zasłużony wypoczynek do Kazimierza Dolnego. Były warsztaty, rehabilitacja, zwiedzanie i zabawa.

Wakacyjny odpoczynek podopiecznych SSRONI

nigdzie indziej swojego odpoczynku. Magazyny zbożowe powstały w XVI i XVII wieku, obecnie pełnią funkcję hoteli, schronisk młodzieżowych, pensjonatów i restauracji – wyjaśnia prezeska.

Sanoczanie dojechali do magicznego wąwozu korzeniowego – „Korzeniowy Dół”, który jest jednym z najciekawszych wąwozów na terenie miasteczka. Jest on formą głębocznicy, charakteryzującej się pozbawionymi roślinności pionowymi ścianami, z dnem wykorzystanym niegdyś jako droga. Wąwóz nie posiada odgałęzienia i ma aż 70 metrów długości. Młodzież i opiekunowie z zaciekawieniem przyglądali się odsłoniętym w wyniku erozji korzeniom starych drzew i krzewów, tworzących fantastyczne kształty, które przypominają żywe rzeźby.

– Każdy korzeń musiał być dotknięty, każda dziura musiała zostać spenetrowana, a przy tym wszędzie musieli zrobić sobie zdjęcia. Zdecydowanie mieliśmy tam za mało czasu – dodaje Andrejkow.

Obłoceni znów wsiedli do meleksów, by zobaczyć nowo wybudowaną szkołę (starą zniszczył wybuch gazu), by potem udać się na zabytkową część miasta, czyli Rynek. Tam czekała już przewodniczka, która na co dzień pracuje z osobami niepełnosprawnymi. Zwiedzili kościół farny św. Jana Chrzyciela i św. Bartłomieja, zaś chętni mogli wybrać się na górę Trzech Krzyży, z której rozpościera się przepiękna panorama na Kazimierz. Udali się też do Sanktuarium Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny, gdzie mogli podziwiać cudowny obraz (aktualnie będący w renowacji) i zmówić modlitwę za zdrowie.

Kolejnym punktem była wizyta w Muzeum Sztuki Złotniczej, gdzie zobaczyli kolekcję złotnictwa dawnego i współczesnego. Znakiem rozpoznawalnym Kazimierza są koguty.

– Wszyscy musieli sobie takiego kogutka kupić i zabrać do domu, oprócz tego kupowali kazimierskie krówki. Po całym dniu część osób udała się na basen, a niektórzy wybrali saunę rehabilitacyjną, by nabrać sił

przedwieczornym grillowaniem i dyskoteką, która trochę się przeciągnęła – opowiada Irena.

W ostatnim dniu udali się do Planetarium, by podziwiać kosmos. Wszyscy byli zachwyceni bliskością nieznanych im dotąd planet i gwiazd.

– To była wyjątkowa przygoda, którą zapamiętamy na długo. Szkoda, że tak szybko się skończyła – podsumowała wyjazd.

Wcześniej, bo na początku września, podopieczni stowarzyszenia udali się na jednodniową wycieczkę do Centrum Huty Szkła w Krośnie, uczestnicząc tam w warsztatach malowania na szkle. Oprócz tego zwiedzili hutę, poznali pracę hutników i mogli zobaczyć z bliska, jak od początku powstają wspaniałe szklane dzieła sztuki, z których słynie krośnieńska firma. Poznali historię jej powstania i każdy mógł zakupić niepowtarzalną pamiątkę i wybić szklane monety. Potem nastąpił przejazd do Iwonicza-Zdroju, gdzie można było pospacerować i napić się leczniczej wody.

dcz

Centrum Integracji Społecznej

Dzień Promocji w Caritasie

W CiS odbył się „Dzień Promocji Centrum Integracji Społecznej”

W sanockiej placówce Caritas Archidiecezji Przemyskiej odbył się „Dzień Promocji Centrum Integracji Społecznej”, połączony z obchodami 12-lecia istnienia jednostki. Ten wyjątkowy dzień jest okazją do poznania i wsparcia tej wspaniałej instytucji, która niewątpliwie odgrywa znaczącą rolę w naszej społeczności, szczególnie wśród osób starszych i samotnych.

CiS to miejsce, w którym każdy może znaleźć wsparcie, pomoc i możliwości rozwoju. Od edukacji i doradztwa po różnorodne warsztaty gastronomiczne, techniczne i porządkowe, pomoc w doskonaleniu zawodowym i późniejszym znalezieniu pracy. Placówka stawia na integrację społeczną i wspieranie osób w trudnych sytuacjach.

Podczas dnia promocji zaproszeni goście mieli okazję

zobaczyć niesamowite projekty realizowane przez centrum, wysłuchać inspirujących historii sukcesu podopiecznych, poznać zaangażowanych pracowników i wolontariuszy oraz podziwiać występy artystów z sanockich szkół. Wydarzenie pokazało, jak istotna jest praca społeczna i jak ważne jest Centrum Integracji Społecznej w życiu wielu osób.

dcz

OGŁOSZENIE

OBWIESZCZENIE z dnia 11 października 2023 r.

Stosownie do art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2000) w związku z art. 11f ust. 7 w zw. z ust. 3 i 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2023 r. poz. 162)

STAROSTA SANOCKI ZAWIADAMIA

w dniu 11.10.2023 r. postanowieniem znak : AB.6740.9.2.2023 sprostował oczywistą omyłkę w decyzji własnej Nr 1/23 z dnia 31.03.2023 r. o udzieleniu dla Burmistrza Miasta Sanoka zezwolenia na realizację inwestycji drogowej p.n.: **Budowa drogi gminnej klasy G z budową skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 886, budową mostu na rzece San, rozbudowę drogi gminnej G117066R ul. Gajowa, budowę drogi gminnej klasy L, rozbudowę starodroża drogi gminnej G117064R ul. Rybickiego z infrastrukturą techniczną w mieście Sanok, powiat sanocki.**

1. Działki położone w liniach rozgraniczających teren inwestycji – dz. nr :

126/3(126/9), 126/4(126/11), 126/2(126/7), 130, 129/4(129/7), 129/5(129/10), 143/2(143/9), 1/68(1/90, 1/91), 143/5(143/11), 143/6, 143/2(143/7), 143/5(143/12), 143/2(143/8), 1514/1(1514/7), 1/10, 1/11, 1/69, 1/38, 1/39, 1/40, 1/41, 1/42, 1/43, 1/44, 124, 125, 128(128/1), 137/4, 120

(wyłączoną czcionką zaznaczono działki przeznaczone pod inwestycję, w nawiasie wskazano działki powstałe w wyniku podziału)

Obręb: Śródmieście

794(794/3), 48/6(48/24), 57/18(57/29), 57/17(57/27), 57/4(57/19), 57/16(57/25), 57/15(57/23), 57/13(57/21), 54/4(54/7), 53/4(53/12), 53/3(53/10), 48/20(48/41), 48/19(48/39), 48/14(48/34), 48/7, 48/11, 53/2(53/8), 48/13(48/31), 48/12(48/29), 48/10(48/28), 48/9(48/25), 48/5(48/22), 48/15(48/35), 48/4, 56

(wyłączoną czcionką zaznaczono działki przeznaczone pod inwestycję, w nawiasie wskazano działki powstałe w wyniku podziału)

Obręb: Olchowce

637(637/2), 627/18(627/28), 627/16(627/25), 627/13(627/23), 627/9(627/20), 627/16(627/26)

(wyłączoną czcionką zaznaczono działki przeznaczone pod inwestycję, w nawiasie wskazano działki powstałe w wyniku podziału)

Obręb: Wójtowstwo

2. Działki, z których korzystanie będzie ograniczone (położone poza liniami rozgraniczającymi) – dz. nr :

126/3(126/8), 126/4(126/10), 126/2(126/5), 123/13(123/17), 122(122/2), 129/4(129/8), 133, 131/1, 129/5(129/11), 129/6(129/13), 143/2(143/10), 1514/1(1514/8), 108/3, 121/1, 121/2(121/4), 131/2

(wyłączoną czcionką zaznaczono działki z których korzystanie będzie ograniczone, w nawiasie wskazano działki powstałe w wyniku podziału)

Obręb: Śródmieście

48/6(48/23), 48/19(48/36), 48/14(48/33), 57/16(57/26), 57/15(57/24), 57/13(57/22), 57/11, 55/5, 54/5, 54/4(54/6), 53/4(53/11), 53/3(53/9), 48/19(48/38), 57/4(57/20), 53/4(53/11), 53/2(53/7), 48/10(48/27), 48/5(48/21), 57/17(57/28), 794(794/4)

(wyłączoną czcionką zaznaczono działki z których korzystanie będzie ograniczone, w nawiasie wskazano działki powstałe w wyniku podziału, podkreślono działki wód płynących)

Obręb: Olchowce

637(637/1), 627/16(627/24), 627/9(627/19), (wyłączoną czcionką zaznaczono działki z których korzystanie będzie ograniczone, w nawiasie wskazano działki powstałe w wyniku podziału, podkreślono działki wód płynących)

Obręb: Wójtowstwo

Z treścią przedmiotowego postanowienia strony mogą zapoznać się w Wydziale Architektury i Budownictwa Starostwa Powiatowego w Sanoku przy ul. Kościuszki 36, pokój 29, tel. 13 46 57 620, w godzinach pracy Urzędu. Pouczenie o przysługującym zażaleniu zawarte jest w postanowieniu. Postanowienie uważa się za doręczone po upływie 14 dni od dnia jego publicznego ogłoszenia.

OGŁOSZENIA DROBNE

LOKALE / NIERUCHOMOŚCI

- Kupię działkę przy rzece Oslawa, tel. 602 476 137
- Sprzedam 10 arów – działka budowlana w Czerzeżu, tel. 510 507 324
- Posiadam do wynajęcia mieszkanie w Sanoku, tel. 606 688 9819

AUTO-MOTO

- Kupię auta za gotówkę, tel. 600 033 733

USŁUGI

- Moskitiery, rolety, tel. 600 297 210

KOREPETYCJE

- Chcesz pokochać język angielski – zadzwoń 514 061 377
- Matematyka – szkoła podstawowa i średnia, tel. 516 032 448
- Angielski do matury online, business conversations, tel. 506 080 353
- Egzaminator maturalny i egzaminu ósmoklasisty udziela korepetycji z języka angielskiego, tel. 606 806 353

Odbudowa po pandemii

REACT-EU to program, który ma celu naprawienie szkód społecznych i gospodarczych spowodowanych pandemią COVID-19. Dodatkowo przygotowuje unijne gospodarki do ekologicznej i cyfrowej odbudowy poprzez zwiększenie odporności na kryzysy takie jak pandemia. Sprawdź, na jakie działania pieniądze przeznaczyła Polska oraz województwo podkarpackie.

Z instrumentu REACT-EU przeznaczono dla krajów Unii Europejskiej dodatkowe 47,5 mld euro (pieniądze pochodzą z pakietu NextGenerationEU). Pozwoliły one zwiększyć pulę funduszy strukturalnych i elastyczność wydatków w ramach polityki spójności w latach 2021–2022. REACT-EU jest jednym z wielu działań Komisji Europejskiej, które miały za zadanie złagodzić skutki pandemii COVID-19 w regionach najbardziej dotkniętych kryzysem. Dodatkowo przygotowuje unijne gospodarki do zielonej i cyfrowej transformacji.

Podział pieniędzy z REACT-EU

Metodologia podziału środków REACT-EU pomiędzy kraje członkowskie w pełni uwzględniła gospodarcze i społeczne skutki kryzysu w państwach UE. Odzwierciedla również takie wskaźniki, jak PKB, poziom bezrobocia (w tym wśród osób młodych), a także względna zamożność państw.

Łączny budżet dla Polski wynosi prawie 1,9 mld euro (ok. 8,65 mld zł). Plan REACT-EU jest wprowadzany w życie w ramach nowych osi priorytetowych utworzonych w programach operacyjnych na lata 2014–2020. Warto zaznaczyć, że instrument umożliwia dofinansowanie z projektów do 100 proc. ich wartości. Nie dotyczy to jednak przedsięwzięć, które znajdowały się na listach rezerwowych. Ostateczną datę kwalifikowalności wydatków ustanowiono na 31 grudnia 2023 r.

„Gazociąg Gustorzyn–Wronów – budowa odcinka Leśniewice–Wronów” – jeden z pięciu największych polskich projektów finansowanych z REACT-EU.

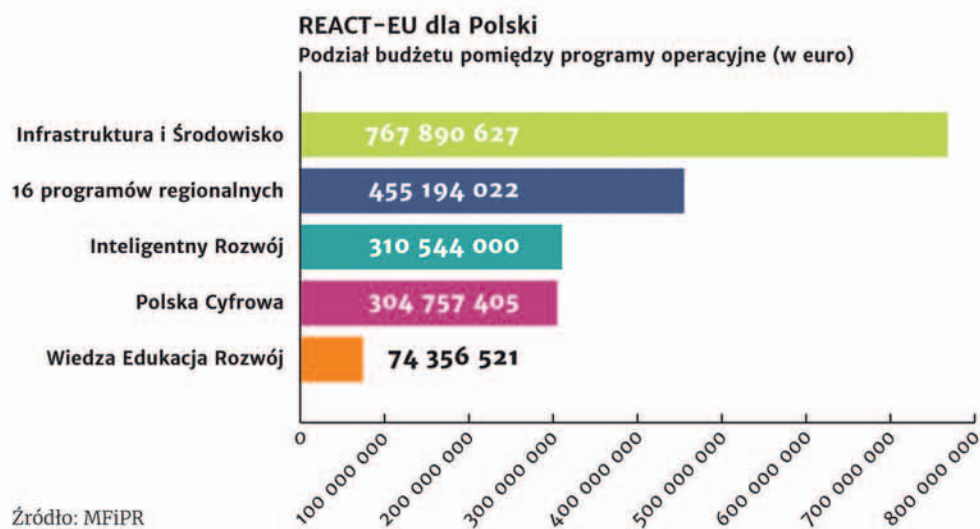
Pieniądze z REACT-EU wspierają sektory kluczowe z perspektywy odbudowy po pandemii. W związku z tym największa pula funduszy trafiła do Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko (POIŚ) – prawie 768 mln euro. W przypadku Polski minimum 20 proc. funduszy REACT-EU (czyli ok. 400 mln euro) trzeba było przeznaczyć na realizację celów klimatycznych. Pieniądze te pozwoliły m.in. na sfinansowanie programu „Mój Prąd” czy infrastruktury gazowej. Ponadto POIŚ wsparł projekty w sektorze zdrowia.

310,5 mln euro zasiliło dwie nowe osie Programu Operacyjnego Inteligentny Rozwój 2014–2020 (POIR). Prawie 305 mln euro trafiło do Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa (POPC). Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój (POWER) otrzymał ponad 74 mln euro wsparcia w ramach REACT-EU. W tym programie przewidziano działania związane z podnoszeniem kompetencji oraz wsparciem psychologicznym kadr medycznych.

Regiony otrzymały łącznie ponad 455 mln euro. Z tej puli województwo podkarpackie dostało przeszło 35 mln euro (w pierwszej transzy 24,6 mln euro, w drugiej – 10,6 mln euro). Jest to trzecia największa alokacja spośród wszystkich regionów – po województwach: śląskim (52 mln euro) oraz małopolskim (46 mln euro).

Największe polskie projekty

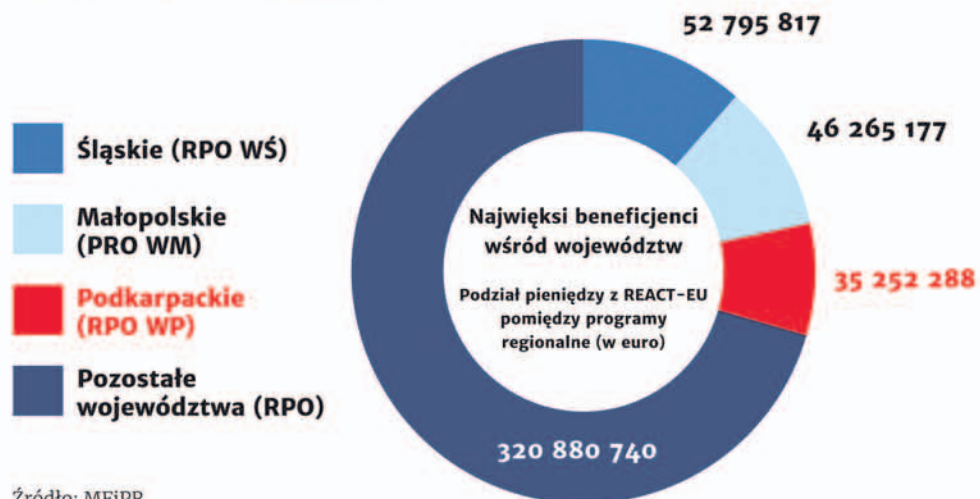
Można wyróżnić pięć realizowanych obecnie projektów w ramach instrumentu REACT-EU. Największy projekt to „Fundusz Pożyczkowy Wsparcia Płynności MŚP – REACT-EU” realizowany w ramach POIR. Drugi pod względem dotychczas po-

niesionych wydatków jest „Cyfrowa Gmina” (POPC). Trzeci z kolei to wspomniany Program Priorytetowy „Mój Prąd” na lata 2021–2023. Na czwartym miejscu plasuje się „Gazociąg Gustorzyn–Wronów – budowa odcinka Leśniewice–Wronów”, który również jest realizowany w ramach POIŚ. Piątym wśród największych projektów jest (realizowany na poziomie regionu) „Zakup elektrycznego taboru kolejowego do obsługi transportu pasażerskiego na terenie województwa kujawsko-pomorskiego”.

Jakie wydatki zaplanowało Podkarpackie

W województwie podkarpackim dodatkowe fundusze przeznaczono na przedsięwzięcia z zakresu e-usług w sektorze zdrowia (działanie 2.1 Podniesienie efektywności i dostępności e-usług) oraz wykorzystania odnawialnych źródeł energii (działanie 3.1 Rozwój OZE). Ze względu na krótki czas realizacji projektów z przyznanej kwoty 35 mln euro aż 29 mln euro region przeznaczył na te znajdujące się na listach rezerwowych. – Takie podejście istotnie przyspieszyło realizację ponad 50 potrzebnych inwestycji, w tym ok. 40 projektów, w których celem jest zwiększenie poziomu produkcji energii z odnawialnych źródeł energii. To istotnie przełoży się na obniżenie kosztów zakupu energii elektrycznej dla gospodarstw domowych i przedsiębiorstw – mówił w rozmowie z magazynem Grzegorz Bartnik, zastępca dyrektora Departamentu Zarządzania RPO w UMWP.

Pieniądze w ramach REACT-EU mogą być przeznaczone na dość wąski katalog celów, toteż działania realizowane w poszczególnych regionach są podobne. Większość z nich dodatkowe fundusze przeznaczyła na wsparcie najbardziej obciążonego pandemią sektora ochrony zdrowia oraz infrastrukturę energetyczną, w tym OZE.

Więcej na stronie <https://zobaczmiany.pl/>

Oprac. Jerzy Gontarz

Sfinansowano w ramach reakcji Unii na pandemię COVID-19.

Materiał opublikowany w ramach kampanii informacyjnej o Funduszach Europejskich.

Sanocki Dom Kultury

Dzień Edukacji Narodowej

Z okazji Dnia Edukacji Narodowej w sali baletowej SDK odbyła się uroczystość uhonorowania nauczycieli i dyrektorów, którzy w ostatnim roku poczynili starania o jak najlepsze wyniki w nauce swoich podopiecznych, a także rozwój placówek, w których pracują. Uroczystość miała szczególny wymiar, ponieważ odbyła się w przededniu 250. rocznicy powstania instytucji.

Przedstawiciele władz samorządowych wręczyli nagrodom pedagogom nagrody i odznaczenia. Gratulacje i podziękowania w imieniu miasta składali burmistrz Tomasz Matuszewski, wiceburmistrz Jowita Nazarkiewicz i przewodniczący Rady Miasta Andrzej Romaniak.

Rokrocznie burmistrz wręcza nagrody nauczycielom, pragnąc podkreślić, jak ważne są ich: autorytet, wiedza, umiejętności, zaangażowanie i poświęcenie, które ma znaczący wpływ na kształcenie kolejnych pokoleń. (es)

LISTA NAGRODZONYCH NAUCZYCIELI I DYREKTORÓW NAGRODĄ BURMISTRZA

IMIĘ NAZWISKO	PLACÓWKA
DYREKTORZY	
Mariola Milewska	Samorządowe Przedszkole Publiczne Nr 4 w Sanoku
Miłosz Kielar	Szkoła Podstawowa Nr 3 w Sanoku
NAUCZYCIELE	
Bogusława Wach	Samorządowe Przedszkole Publiczne Nr 1 w Sanoku
Aleksandra Kosturska	Samorządowe Przedszkole Publiczne Nr 2 w Sanoku
Łuccka Katarzyna	Samorządowe Przedszkole Publiczne Nr 3 w Sanoku
Joanna Wielgosz	Samorządowe Przedszkole Publiczne Nr 4 w Sanoku
Magdalena Adamkiewicz	Szkoła Podstawowa Nr 1 w Sanoku
Edyta Białowas	Szkoła Podstawowa Nr 1 w Sanoku
Elżbieta Gładysz	Szkoła Podstawowa Nr 2 w Sanoku
Edyta Michalak	Szkoła Podstawowa Nr 2 w Sanoku
Małgorzata Jezior	Szkoła Podstawowa Nr 3 w Sanoku
Iwona Barszczewska-Menio	Szkoła Podstawowa Nr 4 w Sanoku
Pelagia Bąk	Szkoła Podstawowa Nr 6 w Sanoku
Anna Struś	Szkoła Podstawowa Nr 8 w Sanoku
Wojciech Stawarczyk	Szkoła Podstawowa Nr 9 w Sanoku

Projekt Edukacyjny „Kameleon”

„Oswoić zebkę” – natura jest środkiem, tłem oraz pretekstem do uczenia się

Klasy 1b, 2b i 3b ze Szkoły Podstawowej nr 3 biorą udział w Ogólnopolskim Projekcie Edukacyjnym „Kameleon”. Jego istotą jest zamiana szkolnych ławek na las, łąkę, podwórko szkolne, ogród czy park.

Zadaniem klas biorących udział w projekcie jest przeprowadzenie przynajmniej sześciu zadań projektowych, np. „Piknik z książką” – czytanie dzieciom przez nauczyciela wybranej książki pod gołym niebem; „Barwne liście” – spacer do parku, rozpoznawanie wybranych drzew liściastych i iglastych, nazywanie części drzewa, zbieranie darów jesieni; „Mała olimpiada” – zorganizowanie olimpiady sportowej w otoczeniu przyro-

dy; „Matematyka pod drzewem” – rozpoznawanie figur geometrycznych w naturalnym otoczeniu, zabawy z miarą; „Angielski outside” – przeprowadzenie zajęć z języka angielskiego na łonie natury; i wiele innych...

Pierwszym zadaniem zrealizowanym przez uczniów SP3

było „Oswoić zebkę”. Dzieci poznały podstawowe zasady obowiązuje w ruchu drogowym. Nauczyły się także odpowiedniego zachowania podczas przechodzenia przez jezdnię oraz rozpoznawały znaki drogowe w najbliższym otoczeniu. (es)

Szkoła Podstawowa nr 6

Akcja sprzątnięcia grobów

Uczniowie SP6 działający w Szkolnym Kole Wolontariatu, we współpracy z Zuchami i Harcerzami 9 Drużyny Harcerskiej zorganizowali akcję sprzątnięcia grobów.

Wolontariusze wybrali się na Cmentarz Centralny przy ul. Rymanowskiej, gdzie uzbrojeni w niezbędny sprzęt przystąpili do prac porządkowych. Uczniowie posprzątały zapomniane nagrobki, grabili liście, również w alejkach między grobami. Na prośbę Urzędu Miasta posprzątnięto grobowce Lipińskich i Pleszowskich oraz Pomnik Powstańców Polskich. Celem akcji była nie tylko pomoc, ale również kształtowanie postaw patriotycznych i szacunku. (es)

Państwowa Szkoła Muzyczna

Mistrzowskie lekcje śpiewu w Jarosławiu

W Zespole Szkół Muzycznych w Jarosławiu zorganizowane zostały Mistrzowskie Lekcje Śpiewu, prowadzone przez znanych pedagogów wyższych uczelni muzycznych. Impreza odbyła się w ramach IV Festiwalu im. Jana Kusiewicza. Wydarzenie to było dedykowane uczniom klas wokalnych szkół muzycznych z województwa podkarpackiego. Warsztaty wokalne prowadzili Magdalena Witczak (Akademia Sztuki w Szczecinie) i Piotr Kusiewicz (Akademia Muzyczna w Gdańsku).

W wydarzeniu wzięli udział wybrani uczniowie klasy śpiewu Moniki Fabisz z PSM w Sanoku. Szkołę reprezentowali Oliwia Latoszek, Barbara Sałapata, Klaudia Kita i Paweł Maszczak. Młodzi adepci sztuki wokalne z dużym powodzeniem prezentowali swoje umiejętności, wykonując utwory polskich i włoskich kompozytorów z różnych epok. Młodzi śpiewacy pracowali nad warsztata interpretacyjną utworów, ale także nad

warsztatem wokalnym. Prowadzący nie szczędzili pochwał w kierunku kursantów, zwracając uwagę na wysoki poziom przygotowania wokalistów oraz na piękny materiał głosowy, jakim dysponują uczniowie. Młodzi artyści mogli także posłuchać swoich kolegów i koleżanek z innych szkół muzycznych, a do Sanoka wrócili pełni entuzjazmu i zapału do dalszej pracy nad swoim warsztatem wokalnym. (es)

Szkoła Podstawowa nr 9

Sukces drużyny szachowej

W miejskim etapie zawodów szachowych Igrzysk Młodzieży Szkolnej, zawodnicy SP9 w składzie: Maksymilian Czopor, Marcel Skolarczyk, Anna Warchoła i Szymon Nawrocki zmierzli się z drużynami sanockich szkół, walcząc o awans do zawodów na szczeblu powiatowym. Reprezentacja SP9 nie dała szans zawodnikom z SP3 i SP1, pokonując ich w stosunku 4:0. Kolejny etap odbędzie się końcem października. (es)

Powiatowe zawody w sztafetowych biegach przełajowych

Zacięta rywalizacja na „Błoniach”

Zmagania na „Błoniach” przy Miejskim Ośrodku Sportu i Rekreacji miały niezłą frekwencję, bo w trzech grupach wiekowych ścigało się niemal 40 drużyn. W kategoriach podstawówek połowę zwycięstw odniosły zespoły Szkoły Podstawowej nr 4, a w starszej dominowali uczniowie I Liceum Ogólnokształcącego. Poniżej pełny wykaz medalistów.

Igrzyska Dzieci

Dziewczeta: 1. SP4, 2. SP9, 3. SP Tarnawa Dolna.

Chłopcy: 1. SP4, 2. SP2, 3. SP9.

Igrzyska Młodzieży Szkolnej

Dziewczeta: 1. SP1, 2. SP4, 3. SP8.

Chłopcy: 1. SP8, 2. SP1, 3. SP2.

Licealiada

Dziewczeta: 1. ILO, 2. ZSKR Nowosielce, 3. ZS1.

Chłopcy: 1. ILO, 2. ZS3, 3. ZS1.

(bb)

Wernisaż w Muzeum Historycznym

Oksana Kulczycka – bliżej gwiazd

W Muzeum Historycznym odbył się wernisaż Oksany Miry Kulczyckiej pn. „Bliżej Gwiazd – konstelacje i gromady”.

Oksana Kulczycka pierwsza z prawej

Poddasze Zamku Królewskiego wypełniło się bliskimi artystki oraz entuzjastami sztuki malarskiej i rzeźbiarskiej, które w swoich pracach przedstawia Kulczycka. Wernisaż został uświetniony występem Angeli Gaber. Wystawę można oglądać do 30 grudnia.

„Kiedy patrzę w rozgwieżdżone niebo, czuję zachwyt, błogi spokój i przenikającą na wskroś głębię, myśli ustają... Kiedy zaczynam myśleć i analizować wszelkie parametry astronomiczne, widoczne na nieboskłonie, mój umysł zaczyna wariować, poddaje się; wielkości, ilości, odległości są dla mojej głowy tak potężne i niewyobrażalne, że całkowicie tracę potrzebę percepcji naukowej, wyłączam się i znowu cisza...” – to fragment słów artystki na temat jej nowej wystawy.

(es)

Galeria o smaku kawy

Sztuka powstanie na oczach widzów

Zupełnie niepowtarzalne wydarzenie artystyczne. Ireneusz Kopytowski otworzy kulisy swojego świata artystycznego, malując obraz bezpośrednio na oczach publiczności. Wydarzenie rozpocznie się w przyszły czwartek (26 października) o godzinie 12.

Galeria o smaku kawy to miejsce pełne artystycznych wydarzeń. Tym razem zaprasza na performance malarski, podczas którego przeniesie nas w sam środek magicznego procesu tworzenia sztuki. Od godziny 12 do 18 goście Interpiano będą mieli unikalną okazję do

obserwowania, jak pociągnięcia pędzla przekształcają płótno w dzieło sztuki. Spotkanie będzie okazją do rozmowy z samym artystą, zadania pytania i dowiedzenia się więcej o jego inspiracjach i technikach twórczych.

es

Galeria o smaku kawy

Wieczór z poezją

Czy można zarazić się miłością do poezji? Oczywiście, że tak! Przekonacie się o tym podczas najbliższego wieczoru poetyckiego w Galerii o smaku kawy już za tydzień (piątek, 27 października). Gościem specjalnym będzie o. Rafał Maria Antoszczuk, franciszkanin, teolog i historyk sztuki.

Wieczór z poezją to nie tylko czytanie wierszy. To spotkanie z magią słów, momentem refleksji i podróżą przez najgłębsze zakamarki ludzkiego serca.

W Galerii o smaku kawy sanocki poeta January Sokołowski raz w miesiącu zaprasza do otwartej dyskusji i wspólnego odkrywania liryki.

es

Akcja Artystyczna – Wola Sękowa 2023

Pomóżmy odnaleźć flaminga

Uniwersytet Ludowy Rzemiosła Artystycznego w Woli Sękowej poprosił nas o udostępnianie apelu, co niniejszym czynimy. Złodzieje są różni. Jedni kradną pieniądze, inni serca, a tu jeden pokusił się o dwumetrową rzeźbę.

Dzięki działaniom artystów Wola Sękowa staje się miejscem, do którego zagląda coraz więcej miłośników turystyki kulturowej. Można tu spotkać wyjątkowego wędkarza, stracha na wróble, siewcę i kosiarza, ptaki i anioły, wiklinowe formy, tajemnicze drogowskazy i murale.

Kierownikiem artystycznym działań plenerowych od lat jest Piotr Woroniec – rzeźbiarz, który w 2006 r. zainicjował pierwsze takie spotkanie. W tegorocznej akcji brali udział zarówno doświadczeni mistrzowie dłuta, jak i amatorzy, chcący poznać tajniki rzeźby w drewnie.

Ten ptak symbolizuje miłość, dobro i troskę o środowisko.

ew

Wyjazdowy wernisaż

Beksiński w Jarosławiu

„Beksiński. Czy znaczenie jest bez znaczenia” – taki tytuł nosi otwarta w Muzeum w Jarosławiu (w kamienicy Orseticha) wystawa prac wybitnego artysty.

Prezentowane są na niej prace z różnych okresów twórczości Beksińskiego, m.in. obrazy, grafiki, fotografie artystyczne, a także osobiste pamiątki. Mieszkańcy Jarosławia mają okazję do obcowania ze sztu-

ką mistrza dzięki uprzejmości Muzeum Historycznego w Sanoku, który wypożyczył ww. prace. Wystawa będzie czynna do 3 grudnia.

es

Sanocki Dom Kultury

Sanocki Dzień Komiksu

W Sanockim Domu Kultury na najbliższą sobotę (21 października) zaplanowano Sanocki Dzień Komiksu, podczas którego będzie można spotkać twórców tego rodzaju sztuki.

Wydarzeniu towarzyszyć mają wernisaże wystaw komiksu autorstwa Pauliny Jaklik i Marka Turka (godz. 17, galeria SDK). Uczestnicy będą mieli okazję odwiedzić dwie strefy – targo-

wą (możliwość nabycia premier komiksowych), a także autografów. Obydwie będą znajdować się w sali tańca SDK na parterze.

(es)

Program:

Godz. 10.00 (hol SDK) – wieloformatowe rysowanie na żywo z Dariuszem S. Rygielem.

Spotkania autorskie w Sali tańca SDK:

Godz. 10.30 – Paulina Jaklik, rysownicza komiksu „Mnemosyne”

Godz. 11.30 – Luko Czakowski, autor komiksu „Głowa”

Godz. 14.00 – Maciej Palka, twórca komiksu „Empress”

Godz. 15.00 – Marek Turek, rysownik komiksu „Fastnachtspiel”

Godz. 16.00 – Dariusz S. Rygiel, Piotr Burzyński, Jarosław Ejsymont.

Ponadto dzieci i dorośli będą mogli wziąć udział w warsztatach komiksowych, które będą się odbywać w sali nr 12:

Godz. 11.00 – Maciej Palka – warsztaty rysunkowe (grupa wiekowa 7-12 lat)

Godz. 12.30 – Maciej Palka – warsztaty rysunkowe (grupa wiekowa 12 – b/o)

Godz. 14.00 – Łukasz Gorzeń – warsztaty origami (grupa wiekowa 7 – b/o)

Godz. 15.30 – Emilia Skubis i Grzegorz Nowicki – „Komiks dostępny od ręki” (grupa wiekowa 12 – b/o)

O godz. 18.00 w sali kinowej SDK odbędzie się projekcja filmu „Strażnicy Galaktyki: Volume 3”. Cena biletu – 10 zł.

Muzeum Historyczne w Sanoku oraz Województwo Podkarpackie zapraszają na spotkanie autorskie z profesorem

STANISŁAWEM NICIEJĄ

wybitnym historykiem, autorem monumentalnej serii „Kresowa Atlantyda. Historia i mitologia miast kresowych”.

Wydarzenie odbędzie się w piątek 20.10.2023 roku o godzinie 17.00 w Sali Gobelinowej

Profesor Stanisław Nicieja (ur. 4 października 1948 r. w Strzegomiu) – Autor ponad 30 książek, ok. 1000 artykułów naukowych, publicystycznych i popularyzujących historię, recenzji oraz kilkudziesięciu biogramów i artykułów biograficznych. Laureat licznych nagród i wyróżnień literackich oraz naukowych, odznaczony m.in. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski (2003) oraz Srebrnym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis”. Wybitny znawca tematyki kresowej i autor monumentalnej serii wydawniczej „Kresowa Atlantyda. Historia i mitologia miast kresowych”.

Organizatorzy:

Współorganizatorzy:

Patronat medialny:

Pożyczka SPGK

Blisko 2 miliony złotych na odnawialne źródła energii

Sanockie Przedsiębiorstwo Gospodarki Komunalnej podpisało umowę z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej na pozyskanie pożyczki w wysokości 1 802 850 zł, która będzie kluczowym elementem finansowania ambitnego projektu w dziedzinie odnawialnych źródeł energii.

Uczestnicy spotkania. Od lewej: Artur Kondrat – wiceburmistrz Sanoka, Elżbieta Drwięga – członek Zarządu SPGK, Adam Skiba – prezes Zarządu WFOŚiGW w Rzeszowie i Krzysztof Jarosz – prezes SPGK

Dzięki tym środkom przedsiębiorstwo zrealizuje montaż instalacji fotowoltaicznych o mocy 296,55 kW, układów kompensacji mocy biernej,

zespołu prądowców i rozdzielnic NN, co jeszcze bardziej zoptymalizuje działania spółki w zakresie energetyki.

– Bardzo się cieszę, że idziemy w stronę odnawialnych źródeł energii, bo fundusz wspiera wszelkie działania związane z ochroną środowiska, a obszar

oszczędzania energii jest niezwykle ważny. To bardzo dobrze, że SPGK jest beneficjentem środków, które pokazują, że można oszczędzać energię we własnym zakresie – powiedział Adam Skiba, Prezes Zarządu WFOŚiGW w Rzeszowie.

Obecnie w SPGK nie funkcjonują jeszcze moce zainstalowane w OZE. Z danych firmy wynika, że łączne zużycie energii w podstawowych jednostkach produkcji energetycznej, do których planowane jest przyłączenie instalacji OZE, wyniosło w 2022 roku 4 956 MWh.

– Celem tego działania jest nie tylko wspieranie ekologii, ale także ograniczenie kosztów energii i wzmacnianie naszej niezależności energetycznej. Ten projekt jest wyrazem naszego zobowiązania do działań na rzecz ochrony środowiska i wsparcia zrównoważonego rozwoju naszej firmy oraz lokalnej społeczności – powiedział Krzysztof Jarosz, prezes SPGK.

Realizacja projektu to ważny krok dla spółki, który prowadzi ku bardziej zrównoważonej i ekologicznej przyszłości nie tylko SPGK, ale i regionu.

Projekt wodorowy

Prace idą zgodnie z planem

Burmistrz Sanoka Tomasz Matuszewski spotkał się z zespołem inżynierów, którzy pracują nad sanockim projektem wodorowym.

Przedstawiciele spółki Hydro Sanok wraz z ekspertami analizowali tereny pod kątem lokalizacji paneli fotowoltaicznych i magazynów energii, mających być sercem przyszłej zielonej energetyki dla miasta i podmiotów gospodarczych, które w zielonej strefie gospodarczej będą z niej korzystać.

– Studium wykonalności to dokument otwierający nam kolejne etapy realizacji projektu wodorowego. Pozyśkany partner finansowy pozwoli, by ten etap został ukończony zgodnie z harmonogram w pierwszej połowie 2024 roku. Mimo tych terminów realizujemy działania

inwestycyjne w obszarach dekarbonizacji systemu ciepłowniczego w Sanockim Przedsiębiorstwie Gospodarki Komunalnej, realizując kolejne projekty finansowane ze środków zewnętrznych. Prace trwają również na obszarze przeznaczonym do utworzenia zielonej strefy gospodarczej. Jestem przekonany, że dzięki temu projektowi stworzone zostaną warunki przyspieszające rozwój naszego miasta, a mieszkańcy zyskają ekologiczny i tańszy transport, energię i ciepło. Ten projekt to z pewnością impuls do dalszego rozwoju – powiedział burmistrz Matuszewski.

Uczestnicy spotkania żywo dyskutowali o projekcie wodorowym

Kilka pytań do...

Pozytywne zmiany dla miasta i mieszkańców

– mówi Tomasz Krupa, kierownik projektu wodorowego

Proszę przypomnieć na czym będzie polegała zielona transformacja Sanoka?

Naszym zadaniem będzie rozwój koncepcji dotyczącej instalacji do produkcji zielonego wodoru z wykorzystaniem energii opartej na nowych źródłach, w tym fotowoltaice, które wesprą sektor miejskiego transportu i ciepłownictwa. Odpadowe ciepło z produkcji wodoru będzie mogło być wykorzystywane w systemie ciepłowniczym miasta. Będzie to zatem zielona, zrównoważona generacja ciepła, czyli zdrowa dla mieszkańców.

Na jakim etapie obecnie są prace nad projektem?

Jesteśmy w fazie przeprowadzania szczegółowego studium wykonalności projektu. Analizujemy różne aspekty, takie jak lokalizacja elektrolizerów potrzebnych do produkcji zielonego wodoru, dostępność terenu pod panele fotowoltaiczne, czy też optymalizacja całego systemu energetycznego.

Jakie są główne wyzwania techniczne, przed którymi stoi projekt?

Wyzwań jest kilka, ale najważniejsze to zapewnienie efektywnego i niezawodnego systemu produkcji, przechowywania oraz dystrybucji wodoru. Musimy również przeanalizować poziom nasłonecznienia na obszarach przeznaczonych pod projekt, aby dokonać estymacji generacji energii elektrycznej.

Czy mógłby Pan powiedzieć coś więcej na temat analizy terenów w Sanoku pod kątem zastosowania fotowoltaiki?

W tej chwili przeprowadzamy analizę działek i terenów przegłosowanych w tym roku uchwałą Rady Miasta Sanoka w sprawie przeznaczenia ich pod nasz projekt. Teraz musimy określić, które

z nich są najbardziej odpowiednie do instalacji paneli fotowoltaicznych. Bierzemy pod uwagę wiele czynników, takich jak nasłonecznienie i dostępność. Jesteśmy również zobowiązani zadbać w tym wszystkim o zasoby naturalne, w tym roślinność, jak i ocenić je w odniesieniu do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Jakie korzyści mogą przynieść mieszkańcom Sanoka te innowacyjne rozwiązania?

Po pierwsze czystsze powietrze i redukcję emisji CO². Ponadto nasz projekt będzie wspierał lokalną gospodarkę poprzez tworzenie nowych miejsc pracy i podniesie atrakcyjność inwestycyjną regionu. Mieszkańcy zyskają również dostęp do nowoczesnej i niezawodnej komunikacji publicznej, co z pewnością wpłynie na poprawę komfortu życia w Sanoku.

Dziękuję za rozmowę i życzę powodzenia w realizacji projektu.

Dziękuję bardzo. Jesteśmy niezmiernie dumni, że możemy uczestniczyć w tak pionierskim przedsięwzięciu, które przyniesie nową lepszą jakość życia w duchu zielonych technologii, które są przyszłością w skali globalnej. Nie możemy się doczekać, by zobaczyć pozytywne zmiany, które nasz projekt przyniesie dla naszego miasta i jego mieszkańców.

Kocioł na biomasę

Ciepło będzie ekologiczne

Na sanockiej ciepłowni trwają prace przy budowie kotła na biomasę. Jej zastosowanie w instalacji ciepłowniczej pozwoli na relatywnie szybkie wdrożenie „czystego” i odnawialnego źródła energii w systemie ciepłowniczym.

W obecnym etapie inwestycji zostały zakończone prace nad wymurówką paleniska oraz montażem kotła stalowego. Trwa budowa wiaty magazynowej z ruchomą podłogą. Jednym z istotnych elementów jest odpowiednie przygotowanie wody ciepłowniczej,

stąd rozpoczęto prace wykonawcze nowej zautomatyzowanej stacji uzdatniania wody. Ważną czynnością obecnego etapu realizacji projektu jest montaż elektrofiltra, który pozwoli na redukcję emisji pyłów i gazów do środowiska.

Prace przy kotle na biomasę idą pełną parą

Kolumnę opracował: BARTOSZ BŁAŻEWICZ

Wywiad z Wojciechem Wesolkimem

Pośród Indian i gór Ameryki Południowej

Na co dzień mamy możliwość uprawiania turystyki górskiej w bliskich nam okolicach karpackich i dla wielu z nas przez całe życie są to jedyne pasma, które jesteśmy w stanie odwiedzić.

Są jednak sanoczenie, którzy wyruszają w inne rejony geograficzne, i to nie tylko te bliższe Polsce na kontynencie europejskim. Zdarzają się bowiem podróżnicy odwiedzający najodleglejsze rejony świata. Jednym z nich jest Wojciech Wesolkin, przewodnik górski i regionalista, który w ostatnim czasie odwiedził zakątki Ameryki Południowej. Po powrocie opowiedział nam o pobycie w tych miejscach.

Jak zrodził się pomysł podróży do Ameryki Południowej? Było to pana wieloletnie marzenie czy jednak pomysł z ostatniego czasu?

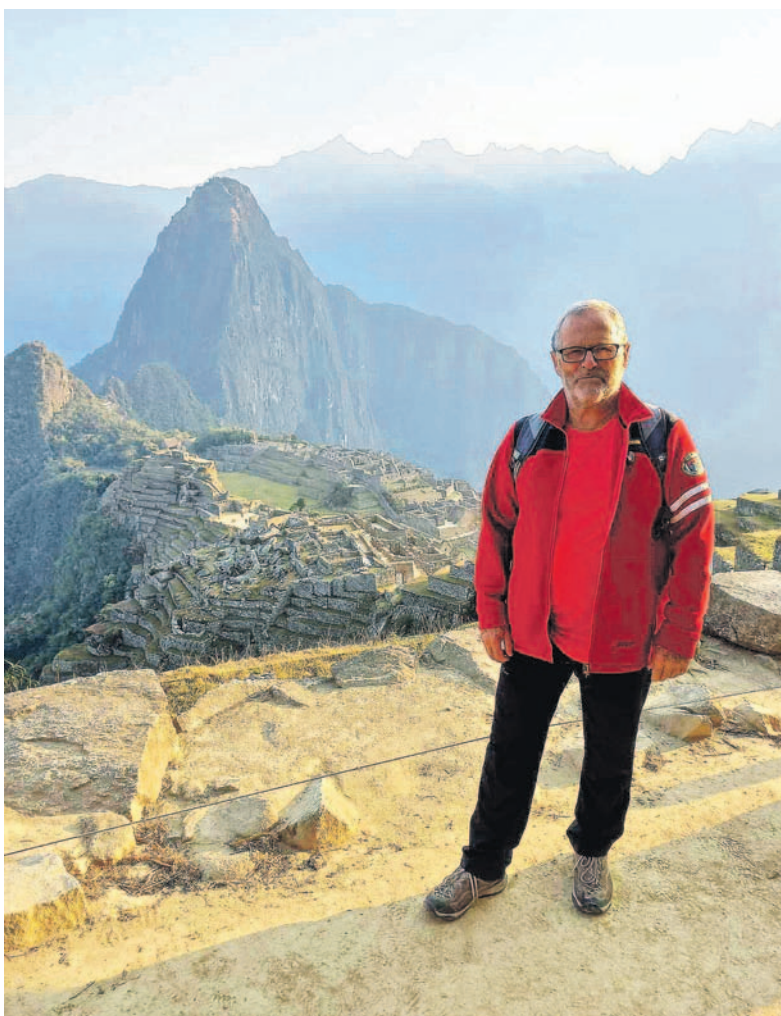
Zamiar odwiedzenia innych regionów świata drzemiała we mnie od dawna. Pomysł wyjazdu do Peru pojawił się kilka lat temu z chęci poznania kultury inkaskiej. Oczywiście także wyprawa w Andy, dla mnie turysty górskiego z 55-letnim stażem, była argumentem, aby odwiedzić ten kontynent. Miał to być mój pierwszy tak daleki wyjazd po przejściu trzy lata temu na emeryturę, ale ze względu na skomplikowaną sytuacją związaną z panującą w Peru pandemią COVID-19, dopiero w 2023 roku udało się ten zamiar zrealizować w doborowym towarzystwie.

Jaka była trasa wyprawy, ile mierzyła i jakie miejsca pan odwiedził?

Skupiliśmy się na eksploracji Peru, choć w drodze powrotnej – wykorzystując przerwę w przelocie – zwiedziliśmy starówkę w Amsterdamie. Kilometrów nie sumowałem, ale przemierzaliśmy ich kilkanaście tysięcy, podróżując samolotem, autobusem, koleją andyjską, rowerem, łodzią, pontonem, tyrolskimi kolejkami linowymi, a niektórzy nawet na grzbiecie konia, wspomagając się tym sposobem w wędrówkach górskich.

W regionie Costa poznaliśmy Rezerwat Narodowy Paracas. Rowarami przez pustynię pojechaliśmy na klif Pacyfiku, łodzią płynęliśmy w kierunku wysp Islas Ballestas, by obserwować flamingi, kormorany, głuptaki niebieskonogie czy pingwiny Humboldta, a także słonie morskie i wydry. Ciekawym doświadczeniem była jazda po piaszczystych wydymach specjalnie przygotowanymi samochodami oraz na deskach, leżąc na brzuchu.

Autostradą Panamerykańską dojechaliśmy na pustynię Sechura. Na jej terenie znajdują się geoglify zwane rysunkami z Nazca. Jest to system linii, które oglądane z góry przypominają figury geometryczne, ptaki czy zwierzęta. Zostały stworzone między rokiem 300 p.n.e. a 900 n.e. przez Indian Nazca. Lot samolotami turystycznymi dał nam pogląd na ogrom tego założenia. Uzupełnieniem poznania kultury Nazca była wizyta na terenie dawnej osady indiańskiej, gdzie zachował się system akweduktów i cmentarz z pochówkami mumii.

W tle miasto Inków Machu Picchu i szczyt Huayna Picchu 2693 m

Wjeżdżając do regionu Sierra zwiedziliśmy pełne zabytków miasto Arequipa – otoczone wulkanami, założone przez Hiszpanów w miejscu dawnej inkaskiej osady. Duże wrażenie zrobił też miejscowy bazar. W dzień następny Andy przywitały nas piękną pogodą, choć poranki były mroźne, co jest normalne na wysokości przekraczającej 4 tys. m n.p.m. Pieszo udaliśmy się w rejon kanionu Colca, by obserwować jego potęgę i szyby nad nim kondory. Kolejne dwa dni spędziliśmy na jeziorze Titicaca, odwiedzając wyspy: pływającą Uros i dwie skaliste. Na wyspie Amantani wyszliśmy na szczyt Pachamama (4120 m n.p.m.), związany z kultem Matki Ziemi.

Po powrocie do portowego miasta Puno, zwiedzając pozostałości kultury inkaskiej i zagrody współcześnie żyjących tam Indian, udaliśmy się do Cuzco. To położone na wysokości ponad 3 tys. m n.p.m. miasto, zbudowane przez Hiszpanów w miejscu dawnej stolicy państwa Inków, zrobiło na nas duże wrażenie – tak ze względu na mnogość zabytków, jak i możliwość obserwacji życia jego mieszkańców.

Z Cuzco udaliśmy się do Amazonii. Kilka dni spędziliśmy zjeżdżając rowerami górkami i pływając pontonami rwącą rzeką. Całodzienny trekking na Szlaku Inków zakończyliśmy przeprawą przez rzekę towarową kolejką linową i kąpielą w basenach

termalnych. Kolejny dzień to przemieszczanie się systemem tyrolek i koleją andyjską do współczesnego miasta Machu Picchu. Dzień następny spędziliśmy na zwiedzaniu średniowiecznego Machu Picchu, tj. najlepiej zachowanego miasta Inków, i jego obserwacji ze szczytu Huayna Picchu (2693 m n.p.m.). Kolejny dzień to zwiedzanie zabytków kultury przedinkaskiej i inkaskiej w Ollantaytambo i Písaq, bazar, degustacja napoju z fermentującej kukurydzy o nazwie chicha w tradycyjnej chacie wiejskiej, gdzie zgodnie z miejscowym zwyczajem przechowywane są szczątki przodków.

W wysokie góry wróciliśmy na dwa dni, wychodząc na szczyt Vinikunka (5036 m n.p.m.) w Górach Tęczowych, które zachwyciły nas kolorami skał, zmieniającymi się w zależności od nasłonecznienia. Z Andami pożegnaliśmy się trekkingiem do jeziora lodowcowego Laguna Humantay, położonego na wysokości 4250 m n.p.m.

Na ostatnie dni, kończące wyprawę do Peru, w „odważniejszym” sześciuosobowym składzie, udaliśmy się do dżungli amazońskiej w okolicach Puerto Maldonado. Przez trzy dni penetrowaliśmy te ostepy leśne pieszo bądź łodzią obserwując bujną roślinność tropikalną, małpy, papugi, leniwce, kajmany i różne inne zwierzęta wodne. Łowienie piranii zakończyło się

wyholowaniem przeze mnie... kraba. Niesamowite wrażenie zrobiła na nas wizyta u Indian w wiosce położonej wśród lasu tropikalnego. Powrót do Limy i zwiedzanie tego miasta zakończył ponad trzytygodniowy pobyt w Ameryce Południowej.

Co zaobserwował Pan w samych Andach i czym odróżniają się te góry od Karpat?

Andy należą do najrozleglejszych obszarów górskich świata z pokrytymi lodowcami szczytami sięgającymi niemal 7 tys. n.p.m. Zbudowane są z różnorodnych skał metamorficznych, magmowych i osadowych. Istnieją tu wciąż czynne wulkany, które obserwowaliśmy. Trekking na szlakach górskich wymaga dobrego przygotowania sprzętowego, kondycyjnego i aklimatyzacji. Uderza skąpość roślinności i wody, choć lamy i alpaki zawsze znajdują tam coś do jedzenia.

Jakie ma Pan wrażenia o tamtejszej ludności?

Peruwiańczycy są bardzo przyjaźnie nastawieni do przybyszów. Starają się, by turyści odczuwali, że się ich tam oczekuje, bo dają pracę i stanowią o ich dochodach. Są swobodni w kontaktach, często się uśmiechają. Dotyczy to zarówno ludności w miastach, jak i w wsiach zagubionych w górach czy w dżungli. Oferują pamiątki wytworzone z miejscowych materiałów, jak glina, kamień, wełna alpaki, trzcina czy drewno.

Proszę opowiedzieć nieco o niezwykłym jeziorze Titicaca.

Położone na terenie Peru i Boliwii na obszarze Andów Środkowych jest największym jeziorem wysokogórkim na ziemi. To najwyższej położony akwen, na którym uprawiana jest także żegluga statkami handlowymi. Znajduje się na wysokości 3812 m n.p.m. To największe zarówno pod względem powierzchni, jak i pod względem objętości wody jezioro w Ameryce Południowej. Składa się z dwóch części Lago Huinaymarca i Lago Chucuito, połączonych cieśniną Tiquina. Przeciętna powierzchnia jeziora wynosi ponad 8 tys. km² i zmniejsza się ze względu na procesy tektoniczne i ocieplenie klimatu. Oprócz kilku naturalnych wysp jest tu ponad 40 niewielkich trzcinowych wysepek pływających zwanych Uros. Część z nich jest zamieszkała przez Indian Uro, których udało nam się odwiedzić.

Przed rokiem był pan w azjatyckim Karakorum. Jakie pasma górskie chce pan jeszcze odwiedzić?

Tak, w 2022 roku przebywałem prawie trzy tygodnie w Pakistanie, m.in. w Himalajach, Karakorum i Hindukuszu i był to mój pierwszy pobyt w Azji. We wstępnych planach jest kirgiski Tienszan i marokański Atlas, ale także Appalache w Ameryce Północnej... Czy się uda? Czas pokaże.

I na koniec, czy poznając inne góry świata zachwyt szczytami i poloniami naszych Bieszczad nieco słabnie czy wciąż pozostają one na pierwszym miejscu?

Karpaty Wschodnie, w tym należące do niech nasze Bieszczady Zachodnie i leżące po stronie ukraińskiej Bieszczady Wschodnie, jak i całe Beskidy od Olzy po Czeremosz, to moje góry macierzyste. Tu wychowałem się jako turysta i przewodnik górski i to z ich przyrodą i kulturą jestem niezmiennie najbardziej związany. O żadnej „zdradzie” nie może być mowy.

**Rozmawiał
Piotr Paszkiewicz**

Góry Tęczowe. Vinikunka 5036 m

Klif nad Pacyfikiem

Indiańskie wesele

Nad jeziorem lodowcowym Laguna Humantay 4250 m

W Cuzco

Miejska Biblioteka Publiczna

Cykl szkoleń zakończony

Od 19 września do 9 października Miejska Biblioteka Publiczna zaprosiła bibliotekarzy i partnerów na cykl szkoleń w ramach realizowanego programu „Republika marzeń. Biblioteka ośrodkiem aktywizacji społeczności lokalnych Kierunek interwencji 4.1. BLISKO – Biblioteka|Lokalność|Inicjatywy|Społeczność|Kooperacja|Oddolność”.

Celem szkoleń i warsztatów było wzmocnienie kompetencji bibliotekarzy i partnerów w procesie rozpoznawania potrzeb i potencjału kulturowego członków lokalnych społeczności, co bezpośrednio wpłynie na inicjowanie działań kulturowych z osobami w różnym wieku i z różnych środowisk.

Szkolenie pt.: „Senior w bibliotece. Warsztaty prozycielnicze, obejmujące problematykę międzypokoleniowej wymiany doświadczeń, biblioterapii, neurobiku, a także zagadnienia teatroterapii dla seniorów” poprowadziła Wanda Matras-Mastalerz – doktor nauk humanistycznych w dziedzinie literaturoznawstwa, adiunkt w Instytucie Nauk o Informacji Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie, Prezes Zarządu Polskiego Towarzystwa Biblioterapeutycznego we Wrocławiu. Tematem były zagadnienia budowy mózgu, przepływu informacji, procesów neurologicznych zachodzących u osób w różnym wieku, ze szczególnym uwzględnieniem seniorów.

W nawiązaniu do nich przedstawione zostały metody pracy, terapii i zajęć, pozwalających na utrzymanie dobrej kondycji pamięci. Uczestnicy szkolenia poznali propozycje scenariuszy spotkań z seniorami oraz ogromną bazę literatury związanej z tematem spotkania.

Warsztaty z Mateuszem Świstakiem – opowiadaczem, edukatorem, pisarzem, podcasterem, stypendystą Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, nosiły tytuł „Jak opowiadać baśnie... i wszystkie inne historie” i miały dynamiczny charakter. Oprócz wielu wskazówek dotyczących sposobów na unikanie nudy, utrzymanie zainteresowania, zaskakujące zwroty akcji i włączanie słuchaczy do współtworzenia historii, uczestnicy szkolenia ćwiczyli techniki komunikowania się, mówienia i płynnej zmiany tematu opowieści. Każdą bajkę można opowiedzieć na różne sposoby i nadać jej rozmaite znaczenia, co wymaga jednak wielu ćwiczeń i otwartości w kontaktach z odbiorcami.

Trzecie z kolei szkolenie poprowadziła Roksana Jędrzejewska-Wróbel – doktor literaturoznawstwa Uniwersytetu Gdańskiego, pisarka, autorka tekstów, laureatka wielu nagród i wyróżnień. „Warsztaty czytelnice nt. działań międzypokoleniowych, wytwarzania więzi łączących młodzież i grupy senioralne z wykorzystaniem aktywności prozycielniczych” okazały się skarbnicą pomysłów na zajęcia łączące środowisko seniorów z dziećmi i młodzieżą. Punktem wyjścia do analizy potrzeb obu światów była najnowsza powieść autorki „Stan splątania”. W kręgu zainteresowania prowadzącej warsztaty pozostaje

starość, przemijanie i ogromny potencjał drzemący w doświadczeniu życiowym osób starszych. Od rozważań antropologicznych, roli starych ludzi w kulturach świata, odniesienia do symboliki wierzeń, bajek i legend, dochodzimy do wniosku, że seniorzy odgrywają niezwykle ważną rolę w budowaniu osobowości i poczucia bezpieczeństwa w społeczeństwach. W trakcie warsztatów padło wiele pomysłów

słów na zaangażowanie seniorów w pracę z dziećmi i młodzieżą.

Szkolenie przygotowane przez Damiana Kierka – dziennikarza, społecznika, animatora i edukatora, pomysłodawcę i realizatora szeregu przedsięwzięć o tematyce społeczno-kulturalnej, zwłaszcza z zakresu aktywizacji społeczności lokalnych, składało się z dwóch części: teoretycznej – „Aktywizacja społeczności lokalnych. Metody, narzędzia, dobre praktyki” oraz warsztatowej – „Biblioteka jako studio dźwięku i obrazu”. Część pierwsza objęła szereg pojęć związanych z aktywnością i aktywizacją osób pochodzących z różnych środowisk. Omawiany temat zainicjował dyskusję z uczestnikami. W drugiej części prowadzący skupił się na narzędziach medialnych, które z powodzeniem można wykorzystywać do promowania działań w bibliotekach. W ramach zajęć warsztatowych nagrane zostały filmowe materiały informacyjne, prezentowane przez uczestników.

Temat kolejnego szkolenia to „Praca z seniorami – metody i techniki pracy z osobami starszymi”. Spotkanie poprowadziła Małgorzata Sielska – certyfikowany coach (ICF), psycholog w szkoleniu, kierownik projektów w zakresie pomocy

społecznej, ekspert ds. innowacji w projektach międzynarodowych. Podstawową formą spotkania była dyskusja i wymiana doświadczeń pracy z seniorami, analiza zmian percepcji u osób w zaawansowanym wieku, problemy zdrowotne wpływające na funkcjonowanie w środowisku zewnętrznym oraz elementy niezbędne w pracy z seniorami: cierpliwość, wyrozumiałość, serdeczność i budowanie więzi.

Osoby uczestniczące w realizacji projektu wzięły również udział w szkoleniu przygotowanym przez Aleksandrę Bielską z Oświęcimskiego Instytutu Praw Człowieka pt.: „Julia Ilińska – „zwykła” niezwykła kobieta. Pomoc niesiona więzniom KL Auschwitz-Birkenau”. Historia Ilińskiej stała się podstawą do wyjaśnienia zadań instytutu, skupiających się na działaniach edukacyjnych na rzecz poszanowania praw człowieka, kształtowania postaw społecznych oraz wspierania dialogu między różnymi środowiskami i narodami. Kontynuacja miała miejsce w Międzynarodowym Centrum Edukacji o Auschwitz i Holokaucie, gdzie uczestnicy zostali przeszkoleni do pracy z młodzieżą w tematyce obozów zagłady, Holokaustu i miejsc pamięci.

mn

Szkolenia zrealizowane w ramach projektu „Republika marzeń. Biblioteka ośrodkiem aktywizacji społeczności lokalnych” w programie BLISKO (2023-2024), dofinansowanym ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025, Kierunek interwencji 4.1.

Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa 2.0

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025

LEGENDY BIESZCZADZKIE I KARPACKIE

Opracowanie literackie: Robert Bańkosz
Muzyka (opracowanie i wykonanie): Maciej Harna, Daria Kosiek
Reżyseria: Sławomir Woźniak

Występują (Teatr BWA):
Anna Anczakowska, Zoriana Dmitrova, Katarzyna Góralska, Izidora Rydosz, Alicja Woźny, Andrzej Kutia, Wacław Bojarski

22.10 godzina 17.00

Miejsce: BWA Galeria Sanocka, Rynek 14

Wstęp: bezpłatne zaproszenia (do odebrania w BWA)

Wydarzenie odbędzie się w ramach projektu „Republika marzeń. Biblioteka ośrodkiem aktywizacji społeczności lokalnych” w programie BLISKO (2023-2024), dofinansowanym ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025, Kierunek interwencji 4.1.

Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa 2.0

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Narodowe Centrum Kultury

Patronat medialny:

"Będąc ciągle tym samym"

WIECZÓR POEZJI
JANUSZA SZUBERA

21.10.2023

godz. 17.00

Zamek Sanok

sala Portretowa

w wykonaniu aktorów scen warszawskich:

Piotr Michał Duda
recytacja
Aldona Jacórzńska
wokal muzyka i wykonanie
Tomasz Szcześniak
(gitara)

Scenariusz i reżyseria:
Małgorzata Szyska.

Produkcja
Stowarzyszenie
"Grupa Przedsięwzięć
Teatralno-Medialnych"

Organizator: Partner:

Narodowy Program Rozwoju Czytelnictwa 2.0

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025

Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Narodowe Centrum Kultury

Patronat medialny:

TYGODNIK SANOCKI

RBR.INFO

Wydarzenie odbędzie się w ramach projektu „Republika marzeń. Biblioteka ośrodkiem aktywizacji społeczności lokalnych” w programie BLISKO (2023-2024), dofinansowanym ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego, w ramach realizacji Narodowego Programu Rozwoju Czytelnictwa 2.0 na lata 2021-2025, Kierunek interwencji 4.1.

Stowarzyszenia kombatanckie

Związek Inwalidów Wojennych RP

Omówimy dziś tytułową organizację w okresie jej ponad 100-letniej działalności w różnych rzeczywistościach państwowych.

II Rzeczpospolita

Związek Inwalidów Wojennych Rzeczypospolitej Polskiej powstał w wyniku scalenia kilku organizacji z byłych ziem zabranych. Doszło do tego na Zjeździe Delegatów Inwalidów Wojennych RP w Warszawie w dniach 12-16 kwietnia 1919 r. Na sztandarach ZIWi widniało hasło „Staraliśmy się wiernie służyć Bogu i Ojczyźnie”, a zadaniem stało się aktywizowanie osób poszkodowanych wojną. Po przeszło 10 latach istnienia Związek był jedną z najliczniejszych organizacji społecznych II RP.

Wkrótce po utworzeniu ZIWi, 25 maja 1919 r. w Sanoku zorganizowano wiec inwalidów. Na zebraniu kapitan Franciszek Stok złożył wniosek, by fundusze oddane na rzecz wdów i sierot po poległych żołnierzach i środki powiatowego komitetu opieki nad inwalidami odstąpić miejscowemu ZIWi w celu założenia konsumu, tj. sklepu z artykułami spożywczymi. Zaapelowano, by rząd austriacki zwrócił fundusze zbierane w szeregach stacjonujących przez lata w Sanoku 18 pułku piechoty obrony krajowej i 45 pułku piechoty. Omawiano także sprawę przydziału odzieży i obuwia dla inwalidów.

Prezes zarządu organizacji w powiecie, Roman Skoczyński, wezwał by „nie hańbić szczytu kalectwa próżniactwem” oraz podjąć się jakiegokolwiek pracy, a tym samym nie być ciężarem dla państwa i rodziny. W związku z tym przystąpiono do tworzenia ewidencji inwalidów z myślą o szukaniu zajęć dla bezrobotnych.

Zgromadzeni na wiecu telegraficznie wystosowali treść hołdu Naczelnikowi Państwa Józefowi Piłsudskiemu, premierowi Ignacemu Janowi Paderewskiemu oraz Sejmowi Ustawodawczemu, „żywiąc nadzieję, że Ojczyzna nie zapomni nigdy o ofiarach wojny i ich przelanej krwi w walce o lepszą przyszłość narodu”.

W lipcu 1919 r. do Sanoka przybył generał Wiktor Past, szef Generalnej Ekspozytury Sekcji Opieki przy Dowództwie Okręgu Generalnego w Krakowie. Przedstawiono mu niezłatwioną sprawę pensji dla inwalidów.

Około 1927 r. powiatowe koło ZIWi zajmowało się ochroną interesów materialnych 162 inwalidów

Członkowie sanockiego oddziału ZIWi RP w 2023 r.: w tle sztandar

wojennych. Prezesem pozostawał Skoczyński (ur. 1876), w przeszłości podoficer armii austriackiej, potem podporucznik Wojska Polskiego. W mieście był znany jako poczmistrz, działacz ruchu ludowego, dziennikarz i przedsiębiorca, a zmarł w 1932 r. Funkcję sekretarza pełnił Tadeusz Gerbołka, absolwent sanockiego gimnazjum z 1903 r.

17 czerwca 1929 r. prezesem został wybrany Adolf Robak. Dnia 4 czerwca 1933 r. nastąpiło poświęcenie sztandaru powiatowego koła ZIWi w Sanoku. Uczestników tych uroczystości uwieczniono na fotografii wykonanej przed Domem Żołnierza Polskiego (obecnie siedziba SDK). Widoczni są liderzy struktur – prezes Robak oraz wiceprezes Bąkowski, zastępca starosty sanockiego Józef Trzadel, podpułkownik Józef Giza z małżonką, burmistrz Tadeusz Malawski, poseł Stanisław Augustyniński, inspektor szkolny Antoni Szemelowski oraz naczelnik sądu grodzkiego Antoni Czerny.

Według stanu z 1938 r. koło ZIWi w Sanoku liczyło 1095 członków zwyczajnych i nadzwyczajnych. Do końca lat 30. organizacja prowadziła własny sklep spożywczy przy ul. 6 Marca (obecnie ul. Piłsudskiego), istniejący orientacyjnie naprzeciw kościoła Przemienienia Pańskiego. Punkt ten nosił nazwę „Spółdzielnia i Sklep ZIWi” względnie „Kram Towarów Mieszanych”. Można tam było nabyć artykuły spożywcze, towary kolonialne oraz przybory biurowe.

Przed wspomnianym gmachem DŻP w 1939 r. sfotografowano moment przekazania armii polskiej ciężkiego karabinu maszynowego, ufundowanego przez ZIWi powiatu sanockiego.

Polska Ludowa

Po wybuchu II wojny światowej i nastaniu okupacji niemieckiej sztandar ukryto. W styczniu 1942 r. aresztowano prezesa Robaka, następnie więzionego w Auschwitzu i w Buchenwaldzie. Powrócił 6 sierpnia 1945 r. i przystąpił do organizowania na nowo ZIWi. Stworzył też Spółdzielnię Inwalidów „Spójnia”, zostając jej prezesem.

W początkach Polski Ludowej członkowie-założyciele nowych struktur zostali uznani za inwalidów wojennych. Umożliwiono im utrzymywanie się za sprawą prowadzenia sklepu. W ramach organizacji funkcjonował kiosk i kilka sklepów, w tym spożywczy, a uzyskane dochody przeznaczano na Związek.

Sztandar był wykorzystywany do 15 maja 1965 r., a w późniejszym czasie trafił do Izby Pamięci w Szkole Podstawowej nr 7. Dnia 16 maja 1965 r. Społeczny Komitet Fundacji Sztandaru przekazał do oddziału ZIWi PRL nowy sztandar, ufundowany przez społeczeństwo powiatu sanockiego z okazji obchodów XX-lecia Odzyskania Ziemi Zachodnich i Północnych.

Oddział ZIWi obejmował terenowo Sanok, Lesko, Zagórz i przynależne do nich gminy wiejskie oraz

gminy: Baligród, Bukowsko, Cisna, Komańcza, Tyrawa Wołoska i Zarszyn. Po ukształtowaniu się koła ZIWi prezesem został Kajetan Roman, a sekretarzem Robak (zm. 1953 r.). Kolejni prezesi to Mikołaj Szwan (1952-1965; od 1954 do 1983 sekretarz oddziału) i Józef Rogowski (1965-1989).

W okresie PRL do ZIWi mogli przystępować członkowie innych organizacji kombatanckich, np. Związku Bojowników o Wolność i Demokrację. Około 1980 r. na zebraniu organizacji w dawnych zakładach mięsnych było obecnych 81 osób. Na koniec 1986 r. struktury liczyły 251 członków, a w 1988 r. – 220.

III Rzeczpospolita

Organizacja kontynuowała swoją działalność po upadku komunizmu. W latach 1989-1994 prezesem ponownie był M. Szwan, uczestnik wojny obronnej z 1939 r. i późniejszych walk na froncie wschodnim. Następnie prezesował Jan Drwięga (1994-2003), a po nim w latach 2003-2010 Józef Kukliński, rodowity częstochowianin, harcerz, podkomendny „Hubala”, więzień niemieckich obozów, a zawodowo gajowy.

Po jego śmierci strukturami przez dekadę lat 2010-2020 kierował Andrzej Woźny, powszechnie znany jako Sprawiedliwy wśród Narodów Świata, wyróżniony tytułem za ukrywanie Żydów w rodzinnych Markowcach.

Od 2020 r. funkcję prezesa pełni Zdzisław Futyma (na zdj. drugi z lewej), który na zebrania samodzielnie dojeżdża skuterem z Długiego. Zarówno on, jak i inni działacze oddziału, uczestniczą w patriotycznych i historycznych uroczystościach upamiętniających, np. przy pomnikach i na cmentarzach.

W zarządzie oddziału funkcje pełni Ryszard Koczeń – zastępca prezesa oraz Maria Hnat – sekretarz. Ponadto udziela się kilkoro członków. Natomiast według dokumentacji koła w terenie pozostaje 12 wdów – traktowanych jako podopieczne – z roczników 1926-1934. Nie ma jednak pewności, czy te osoby nadal żyją z uwagi na trudności z weryfikacją.

Po 1989 r. do ZIWi mogli równolegle przystępować np. członkowie Związku Byłych Żołnierzy Zawodowych. Do organizacji mogą należeć tylko wdowy po inwalidach wojennych, czyli tzw. podopieczne, a poza tym istnieją ściśle kryteria i wykluczone jest członkostwo spadkobierców. Terytorialnie sanocki oddział podlega zarządowi okręgowemu w Rzeszowie.

W przeszłości siedziba oddziału była zlokalizowana na piętrze domu Zaleskich przy placu św. Jana. Obecnie sanocki ZIWi funkcjonuje w kamienicy przy ul. Franciszkańskiej 4. W tamtejszym lokalu przechowywany jest sztandar z 1965 r., który 21 kwietnia 1991 r. poświęcił ks. prałat Adam Sudoł, przez wiele lat patrolujący oddziałowi. W tym samym roku związkowy symbol został zmodernizowany przez siostry zakonne ze Starej Wsi. Udało się opracować metrykę sztandaru, a w przyszłości działacze planują wprowadzić go do Muzeum Historycznego.

W 2019 r. obchodzono stulecie organizacji, a uroczystości odbyły się w Warszawie, Krakowie i Poznaniu. Wobec nieubłaganego upływu czasu członkowie ZIWi w Sanoku mają świadomość wkraczania w okres zaniku swoich struktur, aczkolwiek wciąż prowadzą działalność i są aktywni. Cieszą się z dobrej współpracy z Urzędem Miasta i z tego, że kolejni burmistrzowie mają ich pod swoją opieką.

Na przestrzeni lat do sanockiego ZIWi należało wielu znanych i mniej znanych kombatanatów. Jak mówi pani Maria, „każdy z tych ludzi to jest historia”.

Piotr Paszkiewicz

Poświęcenie sztandaru 4 czerwca 1933 r.

Przekazanie ckm armii polskiej w 1939 r.

TAURON Hokey Liga

Szósta porażka z rzędu

ENERGA TORUŃ – MARMA CIARKO STS SANOK 3:1 (1:0, 1:0, 1:1)

Bramki: Fjodorovs (15), Larionovs (25), Kogut (52) – Viitanen (54).**Marma Ciarko STS:** K. Tamminen – MacEachern, Lindberg, Viitanen, Tamminen, Filipek – Binner, Burzik, Miccoli, Ceder, Huhdanpaa – Najsarek, Musioł, Kivinen, Bukowski, Dobosz – Rybnikar, Sienkiewicz, Ginda, Fus**Mecz z Energa przyniósł sanoczanom kolejną, już szóstą porażkę. I chociaż to „Pierniki” zdobyły 3 punkty, to gra obydwu drużyn pozostawia wiele do życzenia.**

STS broniący bramki

STS-owi zabrakło ataku – ani w pierwszej, ani w drugiej tercji nasi zawodnicy nie stworzyli zbyt wielu okazji do strzelenia gola. Podobnie prezentowali się torunianie, których chaotyczna gra również nie odnosiła większego skutku. W początkowych 20 min jedyny gol wynikał z błędu Kristiana Tamminena i nie reagującego Connora MacEacherna, którzy pozwolili wyjść drużynie gości na prowadzenie.

Druga odsłona wyglądała podobnie. Zaledwie dwubramkowa przewaga przyjezdnych wynikała jedynie z faktu, że chociaż mieli oni problem ze stwarzaniem okazji bramkowych, to udało im się podwyższyć wynik. Dla odmiany nasz zespół nie wykorzystał przewagi, co nasuwa wniosek, że na treningach trzeba nad tym popracować; na szczęście gra w osłabieniu została już opanowana przez podopiecznych Elmo Aittoli.

Dopiero pod koniec meczu gospodarze przeszli do ataku, efektem czego był honorowy gol Marka Viitanena.

Dzisiaj (godz. 18) drużyna STS-u zagra u siebie z Zagłębiem Sosnowiec.

TOMASZ SOWA

Roszady kadrowe w STS-ie

Powrót „Fryzjera”

Nr 80 ponownie na tafli

Wiele wskazywało na to, że Marka Strzyżowskiego nie zobaczymy już na lodzie. W styczniu ogłosił zakończenie kariery. Jednak los bywa nieprzewidywalny i dzisiaj już wiemy, że wkrótce „Fryzjer” rozegra pierwszy mecz po wielu miesiącach przerwy.

Od kilku tygodni napastnik pracował z juniorami. Trener Elmo Aittola oglądał jeden z treningów, podejmując decyzję o włączeniu „Fryzjera” do pierwszej drużyny. Zawodnik podjął wyzwanie i od początku września zasiał zespół na zajęciach, został też zgłoszony do gry. Nr 80 ponownie wyjedzie na lodowiska ekstraklasy.

W krajowej elicie Strzyżowski rozegrał 542 mecze, notując 120 goli i 156 asyst. Na ławce kar spędził 840 minut. Zapewnia, że fizycznie czuje się bardzo dobrze, ale czas pokaże, jak to będzie wyglądało w meczach.

Zawodnik nie chciałby „pompować balonika” swoim powrotem, podkreśla jednak, że da z siebie wszystko, by pomóc drużynie.

– Marek przygotowywał się do gry w lidze słowackiej, ale w międzyczasie trener Aittola zapytał go o możliwość treningów z pierwszym zespołem. Nigdy nie wykluczaliśmy takiej możliwości. Spodobał się szkoleniowcowi, więc dostanie szansę gry. Miał zadebiutować z Toruniem, ale był chory. Powinien wrócić na lód w najbliższy weekend – wyjaśnił Michał Radwański, prezes STS-u.

Nowi obrońcy Jakub Burzik i Alexis Binner

Obydwaj defensorzy podpisali kontrakty na obecny sezon. STS zmagał się z problemami kadrowymi. Alexander Monteleone i Aku Alho nabawili się poważnych kontuzji, przez co zostali wykluczeni z gry, a działacze i trener Elmo Aittola stanęli przed trudnym zadaniem znalezienia zastępstwa, z czym poradzili sobie niezwykle sprawnie.

– Wykonaliśmy ciężką pracę, ale ostatecznie udało się pozyskać zawodników, którzy byli nam potrzebni. Znaleźliśmy zastępstwo za graczy kontuzjowanych, którzy w tym sezonie już nie wystąpią – powiedział fiński trener Marmy Ciarko STS.

Pierwszym obrońcą jest 26-letni Słowak Jakub Burzik, który w poprzednich roz-

Jakub Burzik

grywkach występował we Francji, będąc najlepiej punktującym obrońcą drużyny Diables Rouges de Briançon. W całym sezonie zaliczył 50 meczów.

Drugi defensor to 25-letni Szwed Alexis Binner. Jego gra jest twarda i potrafi zrobić użytek ze swoich warunków fizycznych. Przygodę z hokejem rozpoczął w amerykańskiej NCAA, podczas gry w zespole Uniwersytetu Maine zaliczył 69 meczów, zdobywając 20 punktów. Po powrocie z USA występował głównie na zapleczach rodzimej ekstraklasy.

Alexis Binner

Obaj zawodnicy zadebiutowali w barwach STS-u podczas meczu z Energa Toruń. Po meczu trener Aittola stwierdził, iż nowi zawodnicy pokazali się z dobrej strony, jednak wiadomym jest, że potrzebują czasu na zgranie się z zespołem.

1 Liga/Młodzieżowa Hokey Liga

Łase Niedźwiadki pojadyły „Pierników”

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK – SMS TORUŃ 7:3 (4:3, 2:0, 1:0)

Bramki: Stabryła 2 (3, 30), Duleba (4), Mazur (6), Łańko (19), Karnas (35), Rybnikar (50) – Sawicki 2 (11, 13), Izdebski (17). **Niedźwiadki:** Sławik – Niemczyk, Sieczkowski, Rybnikar, Duleba, Tkachenko – M. Koczera, B. Koczera, Radwański, Mazur, Łańko – Wojnar, Miszczyszyn, Burczyk, Karnas, Stabryła – Kozioł, Sobolewski, Jurek, Czopor, Klimczak.

Po paśmie przegranych Niedźwiadki zrehabilitowały się na własnym lodzie, pokonując SMS Toruń.

Podopieczni Krzysztofa Ząbkiewicza stanęli na wysokości zadania i tym razem nie dopuścili do przegranej. Już w pierwszej tercji zdobyli 4 gole, które dodały im wiatru w żagle i niejako narzuciły bieg meczu. Chociaż rywale odpo-

wiedzieli 3 bramkami, to później Jakub Sławik bronił już skutecznie, w kolejnych tercjach zachowując czyste konto.

Można zatem powiedzieć, że drużyna Niedźwiadków zjadła „Pierniki” na podwieczorek.

Łódź „popłynęła”

UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK – FABRYKANCY ŁÓDŹ 4:3 (3:0, 0:1, 1:2)

Bramki: Radwański (10), Czopor (15), Niemczyk (18), Karnas (60) – Riha (29), Shibelbein (45), Kubiak (49). **Niedźwiadki:** Wiszyński – Niemczyk, Sieczkowski, Tkachenko, Sudyka – M. Koczera, B. Koczera, Radwański, Mazur, Łańko – Wojnar, Miszczyszyn, Burczyk, Karnas, Stabryła – Wolanin, Strzyżowski, Jurek, Czopor, Klimczak.

Kolejne spotkanie Niedźwiadków, może nie z wysokim wynikiem, ale z trzema punktami na koncie.

Tym razem bramki Niedźwiadków bronił Filip Wiszyński. Dobra postawa naszych zawodników, a także samego bramkarza, zapewniła sanoczanom zwycięstwo. Łódź

musiała odpłynąć z pustym pokładem punktowym. Fabrykanci wyprodukowali trzy gole, jednak zabrakło im konktaktowej bramki, by spróbować dogonić gospodarzy.

Małopolska liga młodzików

Podhalanie wyżej

MMKS PODHALE NOWY TARG – UKS NIEDŹWIADKI MOSiR SANOK 5:3 (4:2, 1:0, 0:1) Bramki: Robel 2 (4, 10), Sroka (60).

Wyjazd pod Tatry nie okazał się udany dla drużyny Niedźwiadków, która do Sanoka wróciła bez punktów.

Podhalanie wygrali pewnie, niejako ustalając wynik spotkania dwoma bramkami przewagi, nie już w pierwszej tercji.

Kolumnę opracowała: EMILIA WITUSZYŃSKA

PIŁKA NOŻNA

IV liga podkarpacka

Trzecie kolejne zwycięstwo 1:0

LECHIA SĘDZISZÓW MŁP. – EKOBALL STAL SANOK 0:1 (0:0)

Bramka: Płocica (90).
Ekoball: Półkoszek – Gawlewicz (46 Gierczak), Sobol, Padiasek – Kloc, Tabisz (46 Domaradzki), Maślany (70 Lorenc), K. Słysz, Sz. Słysz – Zieliński (90 Kogut), Płocica.

Po okresie „posuchy” znowu trafił Szymon Płocica (z lewej)

Trwa dobra passa piłkarzy Ekoballu Stal, którzy odnieśli trzecie kolejne zwycięstwo i to w tych samych rozmiarach. Tym razem pokonali na wyjeździe przedostatnią w tabeli Lechię Sędziszów Małopolski.

Stalowcy przeważali przez całe spotkanie, jednak w ich atakach brakowało albo wykończenia, albo też nie sprzyjało szczęście. Dość powiedzieć, że piłka trzykrotnie trafiła w słupek. Zwycięski gol padł w ostatniej minucie, gdy po długim podaniu od obrońców Szymon Płocica przeprchnął rywala, lobem trafiając do siatki. To już jego trzecia, niemal identyczna bramka w tym sezonie, aczkolwiek tym razem zdobyta strzałem nogą.

(pp)

Jutro (godz. 18) drużyna Ekoballu Stal zagra u siebie z Głogową Głogów Małopolski.

Klasa okręgowa

Komplet punktów wywalczony na wyjeździe

NAFTA JEDLICZE – WIKI SANOK 0:2 (0:0)

Bramki: D. Pielech (62), Kuzio (71).
Wiki: Czarnecki – Osiniak, Florek, Furdak – Fryc (57 Gawlewicz), Pelc, Rudy, Femin, Sokołowski – D. Pielech (90+2 Bolański), F. Pielech (46 Kuzio).

Cenne zwycięstwo zanotowali piłkarze Wiki, w roli gości pokonując wyżej notowaną Naftę Jedlicze.

Mecz nie był piękny, ale liczą się punkty. Do przerwy bramki nie padły, ale należy wspomnieć że w 10. min Dominik Pielech nie wykorzystał karnego za faul na swoim bracie Filipie. Strzał nie był najlepszej jakości, bowiem w środek bramki.

Sanoczanie stworzyli jednak kilka innych sytuacji i dwie udało się wykorzystać w drugiej połowie. Pierwszego gola zdobył

był niefortunny strzelec „jedynastki”, a drugie trafienie zaliczył Mateusz Kuzio. W świetle wydarzeń boiskowych był to najniższy wymiar kary dla gospodarzy. Piłkarze Wiki awansowali na 10. miejsce w tabeli.

(pp)

W niedzielę (godzina 14) zespół Wiki zagra u siebie z Ostoją Kołaczyce.

Kolejne trafienie dla Wiki zaliczył Mateusz Kuzio (z prawej)

Młodzicy starsi
SMS RESOVIA RZESZÓW – AP SANOK 9:1 (1:1)
Bramka: Winnicki (28).

Młodzicy młodszy
EKOBALL SANOK – AP SANOK 0:7 (0:3)
Bramki: Babiak 3 (23, 40, 52), Świder 2 (36, 67), Ćwikła 2 (56, 61).

SOKÓŁ SOKOŁÓW MŁP. – AP II SANOK 2:0 (0:0)
(p)

Klasa okręgowa młodzików starszych

Wygrana Ekoballu w Lesku

ORLETA LESKO – EKOBALL SANOK 0:3 (0:2)
Bramki: Friedrich, Słuszkiewicz, Cichecki.

COSMOS NOWOTANIEC – AP SANOK 4:0 (2:0)
(b)

TENIS

Deblowy Turniej Zakończenia Sezonu

Młódzież górą!

Wprawdzie wydawało się, że rok 2023 na kortach Sanockiego Klubu Tenisowego jest już zamknięty, ale ładna pogoda pozwoliła na organizację jeszcze jednych zawodów. Zwycięstwo odnieśli Michał Tarapacki i Jakub Myćka.

Do zmagania przystąpiło 8 par, podzielonych na 2 grupy. Najlepsze deble awansowały do finału, a te z 2. lokat grały o 3. miejsce. Najniższy stopień podium dla Piotra i Pauliny

Tarapackich – 4/1, 4/2 z Arturem Sadowskim i Sebastianem Skubińskim. W decydującym meczu M. Tarapacki i Myćka ograli 4/0, 4/2 Karola Bernata i Franciszka Serafina. (bb)

Michał Tarapacki (na pierwszym planie) i Jakub Myćka

Liga bieszczadzka

Tie-breaki i pogromy

Grupa A
Piotr Tarapacki – Artur Pisiak 6/1, 6/0
Grupa B
Grzegorz Krochmal – Sebastian Skubiński 3/6, 7/5, 10/2
Robert Hryszko – Jarosław Adamczuk 6/2, 5/7, 10/8
Robert Hryszko – Jan Ziemiański 6/0, 6/0 (b)

TENIS STOŁOWY

V liga krośnieńska

Lider odzyskany

SKT ILO WIKI III SANOK – ISKRA II ISKRZYŃIA 10:0
SKT III: Morawski 2,5, Gratkowski 2,5, Łącki 2,5, Motyka 1,5, K. Harajda 1.

Po zwycięstwie do zera nad rezerwami Iskry trzecia drużyna SKT odzyskała prowadzenie w tabeli.

Mecz do jednej bramki, w którym rywalom udało się ugrać tylko pięć setów. W naszym zespole najlepiej wypadli Mateusz Łącki i Marcin Morawski

– trzy razy po 3:0, także w parze deblowej. Również Artur Gratkowski zdobył 2,5 pkt, a resztę dołożyli Paweł Motyka i Krzysztof Harajda. (bb)

Sanocka Liga Sokoła

Trzech zwycięzców

Tym razem trzy turnieje, które wygrali: Bogdan Szalankiewicz, Marek Serwiński i Mariusz Małek (komplety zwycięstw).

Szalankiewicz i M. Małek nie stracili nawet seta – pierwszy wyprzedził Daniela Koziola i wspomnianego M. Małka (na zdjęciu), który kilka dni później okazał się już najlepszy. Miejsce 2. wywalczył Krzysztof Małek, a 3. zajęli ex aequo Miłosz Zarzeczny i Grzegorz Kornecki. W międzyczasie było zwycięstwo Serwińskiego, za którym uplasowali się K. Małek i Czesław Terefinko. (bb)

SIATKÓWKA

I liga podkarpacka seniorów

Sinusoida pod siatką

AZS UP TSV SANOK – RENGASST SPORTUR GMINA ŁAŃCUT
2:3 (-16, 21, 25, -14, -16)

TSV: Chudziak, Wiśniowski, Krzanowski, Fic, Molczan, Kondrat i Sokołowski (libero) oraz Piegdoń, Szeremeta, Wójcik, Krochmal, Paduch i Baran (libero).

Pierwszy mecz na własnym parkiecie drużyna TSV przegrała po zaciętym tie-breaku

Emocjonująca, ale ostatecznie przegrana okazała się ligowa premiera siatkarzy AZS UP TSV na własnym parkiecie. Spotkanie ze Sporturem obfitowało w wiele zwrotów akcji, a wygranych ostatecznie wyłonił tie-break.

Pierwszy set okazał się zupełnie nieudany dla gospodarzy. Po błędach własnych i skutecznych atakach gości to oni systematycznie powiększali przewagę, zakończoną 9 punktami. W drugiej partii role się odwróciły i to sanoczanie mozolnie budowali dystans nad przeciwnikami, sięgający nawet siedmiu „oczek”. Ostatecznie TSV wygrał do 21.

Trzecia odsłona okazała się sinusoidą, bowiem łańcucie prowadzili aż do stanu 22:23. Wtedy nastąpiła przemiana, którą sfinalizował dwoma skutecznymi serwisami Błażej Fic. Czwarty set miał podobny przebieg jak pierwszy. Błędy własne i niewykorzystane piłki skutkowały rosnącą dominacją Sporturu, która zatrzymała się aż na 11 punktach.

O wszystkim zadecydował tie-break, który dostarczył najwięcej emocji. Gospodarze prowadzili od początku, a na tablicy widniał nawet wynik 8:4. Potem rywale doprowadzili do remisu 14:14 i po walce na przewagi ostatecznie wygrali piątego seta do 16.

Piotr Paszkiewicz

UNIHOKEJ

Inauguracyjny dublet ILO

Ruszył nowy sezon Sanockiej Ligi Kobiet, jak przed rokiem w hali Uczelni Państwowej. Po dwóch zwycięstwach prowadzenie w tabeli objęła drużyna I Liceum Ogólnokształcącego. Jeden mecz wygrały też Wilki.

Zawodniczki ILO obydwa pojedynki – także ten z ILO – wygrywały po 2:1. Warto zaznaczyć, że wszystkie gole dla aktualnych mistrzyń kraju w kategorii Licealiady zdobyła Joanna Czubek, czyli najlepsza snajperka poprzedniego sezonu.

W trzecim spotkaniu „Wataha” nie dał szans „Dwójce”, zwyciężając głównie dzięki hat-trickowi Wiolety Pałys.

Mecze rozgrywane są w poniedziałki od godz. 19.15 do 20.15. Sezon ma potrwać do 29 kwietnia 2024 r. (bb)

WILKI – ILO 1:2

Bramki: Kanciak – Czubek 2.

ILO – ILO 2:1

Bramki: Czubek 2 – Pietrzycka.

WILKI – ILO 4:1

Bramki: Pałys 3, Sitarz – Tomkiewicz.

Wkrótce ruszy Sanocka Liga Dzieci, w dwóch kat. wiekowych – do klasy IV i do VI. Zgłosiły się trzy drużyny, jest jeszcze miejsce dla czwartej. Kontakt pod nr tel. 692066259 lub fb Wilków.

KARATE

Ponownie w Leżajsku, tym razem jeszcze lepiej

Dwa tygodnie po Międzynarodowym Turnieju „Polish Open – Galizia Cup” reprezentanci Sanockiego Klubu Karate znów pojechali do Leżajska, tym razem na Puchar Podkarpacia Dzieci i Młodzieży. Efekt był jeszcze lepszy, bo dorobek naszych zawodników to aż 9 medali. Złote zdobyli: Julia Marciniak, Wiktoria Wielobób, Norbert Starejki i Fabian Bochnak.

Juniora młodsza Marciniak i młodziczka Wielobób po dwa razy stawały na podium. Pierwsza odniosła zwycięstwo w wadze do 55 kg roczników 2009 i 2008 (komplet czterech wygranych przed czasem), zdobywając też srebro w kate. Natomiast druga okazała się najlepszą w kate, zaś w kumite do 40 kg przyszło jej uznać wyższość jednej z rywek.

Złote medale wywalczyli również juniorzy młodszy Starejki (roczniki 2007-2006,

do 70 kg) i Bochnak (2009-2008, do 50 kg). Ponadto wśród kadetów 2. miejsca zajęli Zuzanna Turzyniecka (w kumite do 35 kg) i Tobiasz Gudowski (kata), zaś w kumite juniorek młodszych (do 55 kg) lokatę 3. miała Dominika Kogut. W tej samej grupie startowała jeszcze Marzena Olejarczyk, notując debiut w barwach SKK.

W zawodach wystąpiło ponad 180 zawodników, reprezentujących 17 klubów. (bart)

Juniorzy młodszy Norbert Starejki (po lewej) i Fabian Bochnak

I liga podkarpacka senierek

Punkt zdobyty w Jaśle

UKS MOSiR JASŁO – AZS UP TSV SANOK
3:2 (16, -21, -23, 17, 6)

TSV: Filip, Piróg, Wójcik, Słyś, Kraczkowska, Niemiec i Florczak (libero) oraz Szelest, Pawlik, Rakoczy, Święch, Kułak.

Sezon rozpoczęty minimalną porażką w Jaśle, gdzie rywalki były wyraźnie lepsze w wygranych setach. Mimo tego ambitnej drużynie TSV udało się zdobyć jeden punkt.

Po wysoko przegranej pierwszej partii drużyna TSV wzięła się za odrabianie strat, wygrywając dwie kolejne odsłony. Najwyraźniej podrażniło to jaślanki, które w dwóch następnych setach, a zwłaszcza w tie-breaku, zdominowały wydarzenia na parkiecie.

– Było dużo emocji i sporo walki, mieliśmy lepsze i słabsze momenty. Uważam, że drużyna zagrała na miarę aktualnych możliwości, więc można optymistycznie patrzeć w przyszłość – powiedział trener Tomasz Podulka.

(bb)

Lubcza wyraźnie lepsza

SANOCZANKA SANOK – SST MARK-BUD
LUBCZA RACŁAWÓWKA 0:3 (-21, -13, -14)

Sanoczanka: Barańska, Adamiak, Florczak, Kołodyńska, Buško, Frycz i Sokołowska (libero) oraz Maciejczyk, Maślanka.

Kiepska inauguracja w wykonaniu siatkarek Sanoczanki, które tylko w pierwszym secie zdołały nawiązać walkę z faworyzowaną Lubczą.

Partia otwarcia dawała nadzieję na wyrównany pojedynek, jednak w kolejnych odsłonach siatkarki z Racławówki dominowały już wyraźnie.

– Mieliśmy spore problemy z przyjęciem zagrywki, a przeciwniczki w tym elemencie grały na wysokim poziomie. To

w głównej mierze odebrało nam możliwość skutecznej walki o zwycięstwo – powiedział trener Ryszard Karaczkowski.

(bb)

W sobotę (godz. 17) drużyna Sanoczanki zagra u siebie z MOSiR-em Jasło.

Juniorki młodsze TSV zagrały u siebie z Sanem Lesko

Podkarpackie ligi młodzieżowe

Tylko jeden wygrany set

Druga kolejka nowego sezonu okazała się wyraźnie gorsza od inauguracji, w której nasze drużyny odniosły dwa zwycięstwa. Tym razem był komplet trzech porażek z zaledwie jednym wygranym setem...

Juniorki

SANOCZANKA SANOK – KARPATY MOSiR KROSNO
0:3 (-10, -18, -19)

Juniorki młodsze

TSV SANOK – UKS SAN LESKO 0:2 (-20, -17)

Młodzicy

KARPATY MOSiR KROSNO – TSV SANOK 2:1 (-19, 19, 6)

(b)

WROTKARSTWO

Wyścigi w Tomaszowie i Jaśle

Sezon zakończony „podwójnym uderzeniem”, bo rolkarze Sprintu zaliczyli nie tylko finał Pucharu Lubelszczyzny, ale i zawody Run and Rollspeed w Jaśle. Medali znów była moc. W Tomaszowie zwycięstwa w klasyfikacjach łącznych cyklu odnieśli Paula Dorskowska, Laura Bluj, Bartosz Pawlikowski i Maksymilian Rabicki.

Juniorzy młodsze TSV zagrały u siebie z Sanem Lesko

BIEGI. Roczniak 2017 i młodsi, 100 m: 3. Myćka. Roczniak 2015-2016, 200 m: 4. Rabicki. Roczniak 2013-2014, 400 m: 2. L. Bluj, 4. Aurelia Buldys, 5. Zofia Tabisz, 6. Martyna Nestorowicz, 7. Aleksandra Kamińska, 8. Julia Królikowska, 9. Maja Król (dalsze lokaty – Amelia Krackowska i Maja Krajewska); 10. Antoni Pawlik (Aleksander Dorskowski i Pawlikowski). Roczniak 2011-2012, 500 m: 7. B. Bluj (Bianka Massey, Hanna Radożycka); 10. Mateusz Drabik. **Bieg główny na 5 km:** 16-19 lat – 4. Łożańska, 5. Pawlikowska, 6. Dorskowska, do 16 lat – 3. Wisłocka, 4. B. Bluj, 7. Nikola Buldys, 8. Maja Habrat, 10. Madlen Pietrusa (L. Bluj).

WROTKI. Roczniak 2017 i młodsi, 500 m: 1. Myćka. Roczniak 2015-2016, 500 m: 3. Rabicki. Roczniak 2013-2014, 500 m: 1. L. Bluj, 2. Tabisz, 5. Królikowska, 6. Nestorowicz, 8. A. Buldys (Król, Krajewska, Kamińska, Krackowska); 3. Dorskowski, 5. Pawlikowski, 7. Pawlik. Roczniak 2011-2012, 500 m: 1. B. Bluj, 8. Massey (Radożycka); 6. Drabik. **Bieg główny 5 km:** open – 1. Dorskowska, 3. Łożańska, 5. B. Bluj, 6. Pawlikowska, 8. Wisłocka, kat. 16-19 lat – 1. Dorskowska, 3. Łożańska, 4. Pawlikowska, do 15 lat – 1. B. Bluj, 2. Wisłocka, 7. Górecka, 10. L. Bluj (Nestorowicz, N. Buldys, Habrat, Tabisz, Pietrusa); 9. Dorskowski (Pawlikowski).

DWUBÓJ. Kat. open (rolki 5 m + bieg 5 km): 5. Łożańska, 6. Dorskowska, 7. B. Bluj, 8. Pawlikowska, 9. Wisłocka.

Wprawdzie Dorskowskiej zabrakło na finale PL, ale dzięki przewadze w klas. łącznej utrzymała 1. miejsce wśród junierek B. Zresztą podopieczne Piotra Bluja i Witolda Myćki zajęły całe podium – wielobój ostatnich zawodów wygrała Natalia Łożańska (1. na 500 m i 3000 m na eliminacje) przed Magdaleną Pawlikowską (dwa razy 2.), co dało im odpowiednio miejsca 3. i 2.

W decydujących wyścigach zwycięstw było więcej. W kat. junior D2 wygrali Bartosz Pawlikowski (1. na 300 m i 2000 m na eliminacje) i L. Bluj (2. i 1.), w juniorach E1 najszybszy był Rabicki (1. na 300 i 400 m), w juniorach F2 – Szymon Myćka (1. na 100 i 200 m), a w juniorkach C2 dominowała Bianka Bluj (1. na 500 m i 3000 m na eliminacje). Ponadto wśród kadetek 2. pozycję wywalczyła Lena Wisłocka (1. na 500 m i 3. na 3000 m na eliminacje). Pawlikowski, L. Bluj i Rabicki przypieczętowali zdobycie pucharów, a Wisłockiej przypadło 2. miejsce.

Następnego dnia Sprint definitywnie zakończył sezon startem na zawodach Run and Rollspeed Jaśle, gdzie zwycięstwa odnieśli: Dorskowska, B. Bluj, L. Bluj i Myćka. Komplet wyników w ramce poniżej.

LEKKOATLETYKA

XI Ultramaraton Bieszczadzki

Trzy zwycięstwa

W Cisnej ścigano się na kilku dystansach, a zwycięstwa odnieśli: Damian Dziewiński, Renata Hołowaty i Iwona Górowska.

W biegu na 14 km mieliśmy dwójkę zawodników. Dziewiński (35BLP/SanOk Biega) finiszował z wynikiem 1:10.08, efektem 3. miejsce generalnie i 1. w kat. M40. Hołowaty (SanOk Biega) z czasem 1:25.00 była 2. wśród kobiet i 1. w K30.

Na 26 km kapitalnie spisała się Górowska, której rezultat 2:37.31 dał nie tylko zwycię-

stwo wśród kobiet, ale i 7. pozycję łącznie. Miejsce na podium wywalczyła też Krystyna Gawlewicz (SanOk Biega), w biegu na 52 km 6. w rywalizacji pań i 3. w K40 (czas 7:04.42). O godzinę szybciej pobiegł Tomasz Skawiński (GPR Bieszczady) – 8. generalnie i 5. w M40. Startował też Tomasz Gawlewicz (dalsza lokata).

Bieg Rysia

Medalowe lokaty

Inni reprezentanci Sanoka wybrali trzyetapowy wyścig w Polańczyku. Medalowe lokaty zajmowali Jarosław Jachimowski, Adrian Bodnar i Renata Hołowaty.

Etap I rozegrano na 13 km. Najszybciej z naszych finiszował Jachimowski (SanOk Biega) – czas 1:23.27, miejsce 8. generalnie i 3. w M3. Pozostałe lokaty: M2 – 1. Bodnar (1:31.41), M3 – 8. Michał Leś, M4 – 9. Marcin Rocznik, K3 – 7. Urszula Wałachowska, 8. Magdalena Curzydło (wszyscy SanOk Biega).

Etap II liczył 6 km. Tym razem nie mieliśmy nikogo w czołówce klasyfikacji łącznej. Kat. wiekowe: M2 – 2. Bodnar (30.09), M3 – 4. Jachimowski, 6. Leś, M4 – 5. M. Rocznik, K3

– 9. Katarzyna Rocznik (SanOk Biega), 10. Wałachowska.

Etap III – bieg na 26 km. Do dziesiątki generalnej wrócił Jachimowski – 5. miejsce (3:03.21). Wśród kobiet 3. była Hołowaty (3:15.47). Kat. wiekowe: M2 – 2. Bodnar (3:55.41), M3 – Jachimowski, 8. Leś, M4: S. M. Rocznik, 7. Bogdan Rocznik, 8. Grzegorz Dołowsky (3PBOT), K3 – 1. Hołowaty, 7. Wałachowska.

W klasyfikacji łącznej trzech wyścigów 5. był Jachimowski, a 10. M. Rocznik.

BILARD

Dwa podziały punktów

Tym razem więcej emocji w ekstraklasie, gdzie aż dwa mecze kończyły się podziałem punktów (zwycięstwa Jakuba Biłasa i Marcina Lubienieckiego). Poniżej komplet wyników.

EKSTRAKLASA

Jakub Biłás – Zbigniew Gilarski 7:6
Krzysztof Kadubiec – Wojciech Stawarczyk 7:3
Robert Keck – Marcin Dzik 7:2
Marcin Lubieniecki – Grzegorz Jarocki 7:6
Zbigniew Gilarski – Bartłomiej Długosz 7:3
Marcin Piotrowski – Grzegorz Rozel 7:5

I LIGA

Maciej Bodziak – Zbigniew Reś 7:4
Beniamin Wilk – Grzegorz Babiarczyk 7:2
Paweł Kocan – Michał Florian 7:4
Janusz Wojnarowski – Paweł Martowicz 7:4

ŻEGLARSTWO

Wilk znów na podium

Jan Wilk z Bieszczadzkiego Towarzystwa Żeglarskiego zajął 3. miejsce w klasie T3 podczas Regat Zakończenia Sezonu.

Do rywalizacji na centralnej części Zalewu Solińskiego przystąpiło 12 załóg. Najlepszą obsadę miała klasa T3, w której ścigało się dwóch naszych zawodników. Na pozycji 3. sklasyfikowano Wilka, a jako 5. finiszował Marek Sawicki z Naftowca.

Na koniec nie zabrakło dodatkowego sanockiego akcentu. Za aktywną działalność zarządy Krośnieńskiego Okręgowego Związku Żeglarskiego i Pucharu Soliny uhonorowały Aleksandra Lenczyka z Albatrosa, wręczając mu obraz o tematyce żeglarskiej.

SHORT-TRACK

Powtórka z inauguracji

Rozegrana w Giżycku druga runda Ogólnopolskich Zawodów Rankingowych przyniosła powtórkę z sanockiej inauguracji, bo łyżwiarki UKS-u MOSiR znów zajęły całe podium junierek E. Wielobój ponownie wygrała Lena Tokarska przed Leną Strzyżowską i Wiktorią Abako. W juniorkach F było 2. miejsce Klary Ochały.

Zmagania junierek E i tym razem okazały się wewnętrzną sprawą naszych zawodniczek. Tokarska triumfowała w wyścigach na 222, 333 i 500 m (czasy – 25,225, 37,293 i 55,534). Strzyżowska była 2. na 500 m (57,250) oraz 3. na 222 i 333 m (25,782 i 38,161). Na dwóch ostatnich dystansach wyżej plasowała się Abako (25,443 i 37,457), jednak zupełnie nie poszło jej na 500 m, stąd miejsce na najniższym stopniu podium. Startowała też Kornelia Opar (m.in. 10. na 500 m).

Wśród junierek F wynik z Sanoka poprawiła Ochała, tym razem zajmując 2. miejsce. Takie lokaty miała zresztą we wszystkich biegach – na 111, 222 i 333 m (15,918, 29,043 i 43,225). Raz w czołowej dziesiątce uplasowała się jeszcze Maja Rocka, 9. wśród junierek C na 1500 m. Startowały także: Julia Kogut i Karolina Rapała (seniorki), Martyna Targowska (juniorka C) oraz Aleksandra Jagniszczak (juniorka D).

– Niezły start, było kilka rekordów życiowych, co warto podkreślić, bo lód w Giżycku nie jest tak szybki, jak w Sanoku – powiedział trener Roman Pawłowski, prowadzący short-trackistki UKS-u MOSiR wraz z synem Michałem.

Lena Tokarska znów wygrała wszystkie wyścigi junierek E

WĘDKARSTWO

Spinningowe Grand Prix Okręgu Krośnieńskiego

Dobry finisz Więckowicza

Podczas finałowych zmagani w Międzybrodziu dobrze wypadł Andrzej Więckowicz z Koła nr 1, zajmując 2. miejsce. Trzech naszych zawodników zakończyło sezon w czołowej dziesiątce.

W ostatniej rundzie rywalizacji Więckowicz (na zdjęciu) był naszym jedynym reprezentantem wśród seniorów, a 7 złowionych ryb dało mu 2. pozycję. Lepszy okazał się tylko Robert Sęp z Krosna, klasycznym rzutem na taśmę odnosząc zwycięstwo w klasyfikacji łącznej (awans z 3. pozycji). Jedynym startującym juniorem znów był Dominik Siwiński – 5 ryb i automatyczna wygrana.

W klasyfikacji końcowej najwyżej uplasował się 4. Piotr Bałda – 74 pkt. Miejsce 8. zajął Piotr Lassota (obaj z Koła nr 1) – 49, a 10. Łukasz Kolarz (Koło nr 2) – 47. Ponadto

13. był Piotr Kucharski, 15. Więckowicz, a 20. Paweł Kuzio (wszyscy z „Jedynki”). Juniorzy: 1. Siwiński, 2. Jakub Trznadel, 3. Michał Górecki.

Splawikowy Puchar Jesieni

Zabawa z drobnicą

Podczas zawodów na stawie w Pielgrzymce koło Jasła miejsca na podium zajęli Anna i Janusz Rączkowie z Koła nr 3.

Ryby brały dobrze, ale tylko drobne. A. Rączka wyciągnęła ponad 230 sztuk (3,2 kg), co

dało jej 2. pozycję. Jej ojciec miał ok 3 kg, zajmując 2. lokatę. Wygrał zawodnik z Jasła (4,6 kg).

KRZYŻÓWKA

NR
42

